ΕΤΟΣ Η' | ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1913 | ΑΡΙΘ. 391

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμβὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδὸς.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἐκδότης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΟΧΙ ΠΑΡΕΛΚΥΣΕΙΣ

ΚΑΙΡΟΣ ΣΠΟΥΔΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ

Ἡ ζωηρὰ ἀνακίνησις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος κατέδειξεν ὅτι οἱ ἐγγύτερον πρὸς τὸν λαὸν εὑρισκόμενοι καὶ ἀμεσώτερον ἐπικοινωνοῦντες καὶ συνεννοούμενοι μετ' αὐτοῦ καὶ ἀντιλαμβανόμενοι τῶν σκέψεων καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ ἀνομολογοῦσι τὴν κατεπείγουσαν καὶ ἐπισπεύδουσαν ἀνάγκην τῆς ταχίστης ὁριστικῆς λύσεως τοῦ ὅλου Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

Ἐκδηλοῦται ὅμως παρ' ἄλλοις κύκλοις ἀντίδρασις τείνουσα εἰς τὴν ἐπιβράδυνσιν καὶ ἀναστολὴν τῆς διδομένης ὠθήσεως καὶ εἰς τὴν παρέλκυσιν καὶ ἴσως ἀποτελμάτωσιν τοῦ ζητήματος, ὥστε καὶ πάλιν νὰ παραπεμφθῇ τοῦτο εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καλένδας καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν κοινωνιῶν ἡμῶν νὰ χωρῶσι πρὸς ὄλεθρον διότι πρὸς ὄλεθρον ἀληθῶς βαίνουσι ταῦτα κατὰ τὰς ὡραιοτέρας καὶ ἰδανικωτέρας ἡμέρας τοῦ ἐθνικοῦ βίου τῆς φυλῆς ἡμῶν.

Τὴν ἀντίδρασιν ταύτην ἀποδίδομεν εἴτε εἰς ἄγνοιαν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως εἴτε εἰς σφαλερὰν ὅλως ἀντίληψιν ἢ καὶ εἰς ἐπηρεασμὸν ὑπὸ προσωπικῶν σχέσεων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη μεταξὺ τῶν δῆθεν εὖ ἠγμένων καὶ πεπολιτισμένων προσώπων. Ὑπάρχουσι καὶ οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες καὶ περὶ τούτων μεριμνῶντες κατὰ καιροὺς μόνον καὶ πρὸς διάσκεδασιν τῆς μονοτονίας τοῦ βίου ἢ πρὸς θεραπείαν μικροφιλοδοξιῶν καὶ μὴ θέλοντες ἢ μὴ δυνάμενοι νὰ μελετήσωσι κατὰ βάθος καὶ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῶν κοινῶν μετὰ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Πᾶσαι αἱ ἀποχρώσεις αὗται ἀπαντῶσιν ἐν πάσῃ χώρᾳ καὶ παρὰ πάσῃ κοινωνίᾳ, καὶ ἡ Κύπρος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν τόσον γενικοῦ καὶ ἀπαραβάτου κανόνος.

Αἱ τάξεις αὗται αἱ ἐπιπολαίως ἐπιλαμβανόμεναι τῶν κοινῶν καὶ μὴ ἔχουσαι τὸ σθένος νὰ ἐκνικήσωσι προσωπικὰς ἀδυναμίας ἢ κοινωνικὰς πλάνας ἐγένοντο πολλάκις πρόξενοι μεγάλων εἰς τὰ κοινὰ ζημιῶν καὶ ἐματαίωσαν τὰς ὡραιοτέρας πράξεις καὶ τὰ κοινωφελέστατα ἔργα. Ἐπιβάλλεται διὰ ταῦτα πολλάκις ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν τάξεων τούτων ἀπὸ τῶν κοινῶν, διότι ἀποτελοῦσιν αὗται πρόσκομμα κατὰ τῆς καθολικῆς προόδου τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν λαῶν καὶ ὁ κατ' αὐτῶν πόλεμος, ἀναγκαῖος καὶ λυσιτελής, καταντᾷ εἰς προσωπικὰς ἐπιθέσεις καὶ εἰς δυσαρέστους ἀποκαλύψεις.

Φρονοῦμεν ὅτι πόλεμος τοιοῦτος θὰ ἦτο ἀσύμφορος ἐν τῷ παρόντι, διότι θὰ ἐπωφελοῦντο αὐτὸν ὅσοι ἔχουσι συμφέρον ἵνα τὰ καθ' ἡμᾶς παραμένωσιν ὅπου κατήντησαν—καὶ κατήντησαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον.

Ὁ λαὸς καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς ὑπευθύνους κυρίως τῆς παρελκύσεως καὶ ἀναβολῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀνορθώσεως θεωροῦμεν τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς πάντας καὶ τοὺς ἄλλους ἀνωτέρους κληρικοὺς τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας, οἵτινες ὤφειλον ἀφ' ἑαυτῶν νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀνόρθωσιν ἵνα ἔχωσιν ἀκεραίαν τὴν ἐπὶ ταύτῃ τιμὴν καὶ κατακτήσωνται τὴν στοργὴν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν πνευματικῶν ποιμνίων αὐτῶν. Ἀποροῦμεν καὶ ξενιζόμεθα πολὺ ἐπὶ τῇ ἀδιαφορίᾳ καὶ ἀδρανείᾳ αὐτῶν πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην, καὶ διότι περὶ τὰ κοσμικὰ καὶ τὰ ταπεινὰ τυρβάζοντες ἐκπίπτουσι πολὺ παρὰ τῇ κοινῇ συνειδήσει, ἐνῷ ἡ Ἐκκλησία καὶ αἱ ἐθνικαὶ παραδόσεις ἡμῶν ἔταξαν αὐτὰς ὑψηλὰ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν κορυφῶν τοῦ τε ἐλευθέρου καὶ τοῦ ἀλυτρώτου καὶ ξενοκρατουμένου ἔθνους.

Λαλοῦσί τινες καὶ γράφουσι περὶ ἐθνικῶν καὶ πολιτικῶν ἀγώνων ἐν Κύπρῳ καὶ τὴν πρόθεσιν αὐτῶν ὀφείλομεν νὰ θεωρῶμεν εἰλικρινῆ, ἀλλ' ἀπροοῦμεν ὅτι δὲν θέλουσιν οὗτοι νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι πρὸς ἀγῶνας οἱουσδήποτε ἀπαιτεῖται ὀργάνωσις καὶ παρασκευή, ἄλλως ἡ ἀποτυχία καὶ ἡ ἀποσύρτισις ἔσται ἡ ἔκβασις αὐτῶν.

Πᾶσα ἐνέργεια καὶ δρᾶσις παρ' ἡμῖν εἶνε σπασμωδικὴ καὶ διαλείπουσα, ἐφ' ἡμερος θόρυβος καὶ κρότος, εἰς ὃν ἐπακολουθεῖ πάντοτε νεκρικὴ γαλήνη καὶ ἠρεμία μέχρι σήψεως. Ἐπίμονος, σταθερά, ἀδιάπτωτος καὶ λελογισμένη κίνησις καὶ ἐνέργεια πρὸς ὡρισμένον καὶ σαφῆ σκοπὸν εἶνε παρ' ἡμῖν ἀδύνατος, διότι ἐλλείπει ἡ συστηματικὴ πρὸς τοῦτο ὀργάνωσις καὶ παρασκευή.

Διὰ τοῦτο ἤδη κατ' αὐτός, προκειμένου περὶ τῶν μεγίστων πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν πραγμάτων τῆς Κύπρου, ἐκδηλοῦται ἡ συνήθης ἀναρχία καὶ ἀντίθεσις καὶ σύγκρουσις σκέψεων καὶ γνωμῶν καὶ σχεδίων. Καταναλίσκονται οὕτω σημαντικαὶ δυνάμεις ἀντίρροποι καὶ ἀπόλλυται χρόνος πολύτιμος εἰς ἀπεραντολογίας καὶ ἀερολογίας καὶ εἰς ματαίαν κατανάλωσιν μελάνης καὶ χάρτου οὐχὶ πρὸς διαφώτισιν ἀλλὰ πρὸς σύγχυσιν καὶ ἐπισκοτισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἐντούτοις ἡ λαϊκὴ θυμοσοφία διακρίνει καὶ αἰσθάνεται σαφῶς καὶ ἐντόνως ποῦ ὑπάρχει τὸ σαπρὸν καὶ σεσαθρωμένον καὶ χρῆζον θεραπείας καὶ ἐπισκευῆς.

Νοσεῖ μάλιστα ἡ Ἐκκλησία, οὐχὶ ὡς ἵδρυμα πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν θείαν ἔχον τὴν ἀρχὴν καὶ προέλευσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τῷ προσώπῳ τῶν λειτουργῶν καὶ διακονούντων ἐν αὐτῇ πάντων τῶν βαθμῶν καὶ πασῶν τῶν τάξεων. Ἡ Ἐκκλησία δὲ παρὰ τῷ Ἑλληνισμῷ παντὶ καὶ μάλιστα παρὰ τῇ ἀλυτρώτῳ καὶ ξενοκρατουμένῃ μοίρᾳ αὐτοῦ ἀποτελεῖ θρησκευτικὸν ἅμα καὶ ἐθνικὸν ἔρυμα καὶ ὁρμητήριον αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔρυμα καὶ τὸ ὁρμητήριον τοῦτο καταρρέει εἰς ἐρείπια καὶ ὁ Κυπρ. λαὸς ἀνοχύρωτος καὶ ἀπαράσκευος προσκαλεῖται εἰς ἀγῶνας πολιτικοὺς καὶ ἐθνικούς(!) Δὲν θέλομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν κατὰ τὸ προσῆκον τὴν ἀντίληψιν καὶ ἐκτίμησιν ταύτην τῶν περισιάσεων καὶ τοὺς οὕτω πολιτευομένους ἐν τῇ ξενοκρατουμένῃ ταύτῃ χώρᾳ θεωροῦμεν ἁπλῶς ἐπιπολαίους καὶ ἐρασιτέχνας πολιτευτὰς ἢ δημοσιογράφους. Ἀλλ' οὐχὶ μόνον τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν ἔρυμα εἶνε κατεσκαμμένον ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ὤφειλον νὰ ἀγρυπνῶσι καὶ νὰ ἵστανται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκστρατείας περὶ παντὸς ἄλλου μεριμνῶσιν ἢ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ σωτηρίας τοῦ ἐμπεπιστευμένου εἰς αὐτοὺς λαοῦ.

Ποία ὑπάρχει τῶν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν εὐθυνῶν συναίσθησις τῶν ὑπευθύνων τούτων πολλαχῶς καὶ ὀδυνηρῶς ἀντιλαμβάνεται ὁ νηφάλιος καὶ σώφρων τῆς Κύπρου λαός, ὅστις εἴπου παραπαίει καὶ ἐκτρέπεται ἔχει κάκιστα πρὸς τοῦτο παραδείγματα ἐκ τῶν ἄνω.

Πρό τινος ἐχειροτονήθη εἰς ἱερέα εἰς χωρικὸς ὅστις τὴν γλῶσσαν εἶνε τραυλός, πάσχει ὑπὸ κήλης καὶ οἱ περισσότεροι δάκτυλοι τῶν χειρῶν του ἔχουσιν ἀγκύλην. Ὅτε ἠρωτήθη ὁ χειροτονήσας ἀρχιερεὺς, τίνες θὰ ἔχωσι τοιοῦτον ἱερέα, ἀπήντησεν ἐκεῖνος ὀνομάσας τὸ χωρίον, ὅτι τοιοῦτοι ὄντες τοιοῦτον ἀξίζουσιν ἱερέα.

Δύο κοινότητες ἐν Μεσαορίᾳ ἐν ὁμονοίᾳ καὶ συμπνοίᾳ διάγουσαι ἀπὸ ἱκανῶν ἤδη ἐτῶν κινδυνεύουσι κατ' αὐτὰς νὰ περιέλθωσιν εἰς σύγκρουσιν, ἧς αἱ συνέπειαι δύνανται νὰ εἶνε σοβαρώταται, καὶ τὸ καλὸν τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἐνέργειαν ἐκκλησιαστικήν.

Ἀρχιερεὺς ἐκτελῶν ποιμαντικὴν περιοδείαν εἰσέρχεται εἰς χωρίον, καί τινες τῶν κατοίκων κάθηνται ἀδιάφοροι πρό τινος καφενείου, καὶ ὁ πνευματικὸς ποιμενάρχης, τοῦ μακροθυμοτάτου Ἰησοῦ ἀντιπρόσωπος, παροξυνθεὶς χλευαστικῶς χαιρετίζει αὐτοὺς τουρκιστί: **σελάμ ἀλέκουμ**· *τὰ ἐπακόλουθα περιττὸν θεωροῦμεν νὰ εἴπωμεν ἐνθάδε. Μέχρι πρό τινος εἴχομεν ἐθισθῇ νὰ βλέπωμεν καλογήρους μόνον συχνάζοντας εἰς τὰ δικαστήρια διὰ χρηματικὰς διαφοράς, ἤδη καὶ οἱ ἀρχιερεῖς συχνότατα ἐγκαλοῦσι καθ' ὁμάδας ὀφειλέτας καὶ χωρία ὁλόκληρα κατειδωκόμενα δικαστικῶς παρ' ἐκείνων οἵτινες ἐτάχθησαν ποιμενάρχαι καὶ πνευματικοὶ πατέρες καὶ διδάσκαλοι αὐτῶν.*

Καὶ τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ εἴπωμεν περὶ ὅσων ἀτόπων καὶ ὀδυνηρῶν συμβαίνουσιν εἰς τὰς ἀστικὰς καὶ τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας, ἅτινα καταδηλοῦσι θλιβερωτάτην καὶ ἀξιοθρήνητον κατάστασιν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινωνικήν;

Ἀνάλγητοι μόνον καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον τῆς νήσου ταύτης θὰ ἐφωρῶντο, ὅσοι, δυνάμενοι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ταχίστην Ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινωνικὴν ὀργάνωσιν καὶ ἀνόρθωσιν παραμένουσιν ἀπαθεῖς θεαταὶ ἢ καὶ δι' ἀρνητικῆς ἐνεργείας παρακωλύουσι πᾶσαν ἐνέργειαν λυσιτελῆ καὶ ἀποφασιστικήν.

Ὑπευθύνους ἡμεῖς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θεωροῦμεν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ μόνον αὐτοὺς, διότι εἰς αὐτοὺς ἔλαχε μάλιστα τὸ καθῆκον τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἡγεσίας καὶ διδασκαλίας τοῦ λαοῦ.

Οἱ πολιτικοὶ καὶ τὰ κοινὰ πράττοντες ἰδιῶται ἐξ οἱασδήποτε προαιρέσεως περισπῶνται καὶ ὑπὸ πλείστων βιωτικῶν μεριμνῶν, ὥστε καὶ θέλοντες νὰ μὴ δύνωνται νὰ ἀσχοληθῶσιν ὁλοψύχως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ἐνῷ τοὺς Ἀρχιερεῖς ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ χριστεπώνυμον ποίμνιον αὐτῆς ἐφρόντισαν νὰ ἀπαλλάξωσι πάσης ἄλλης κοσμικῆς μερίμνης, ἵνα ἀφοσιῶνται μόνον εἰς ὑψηλὰ πνευματικὰ καὶ ποιμαντικὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Ὁ λαὸς ὁ εὐσεβής, ὁ νηφάλιος ὁ φιλόπατρις ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ τὴν εὐλάβειαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἱερὰ ταῦτα καθήκοντα, καὶ ἂν ἐπιμείνωσι ἀρνούμενοι ταῦτα καὶ εἰς τὰς κοσμικὰς μερίμνας μόνον προσέχοντες δικαιοῦται καὶ δύναται νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτοὺς ὅτι τὰς Ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἐθνικὰς ἐπάλξεις δὲν φρουροῦσιν ἀγρύπνως καὶ ἀσφαλῶς καὶ τὰς θέσεις αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ παραχωρήσωσιν εἰς ἄλλους.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1912-1913

(ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1912 μέχρι 31ης Μαρτίου 1913 ν.ἡ.)

[Πρὸς γενικὴν πληροφορίαν μετεφράσαμεν καὶ δημοσιεύομεν ὧδε τὴν ἐτησίαν περὶ τῆς Κύπρου ἔκθεσιν τοῦ Ἀρμοστεύοντος Ἀρχιγραμματέως λοχαγοῦ κ. Ὅρρ].

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τὰ εἰσπραχθέντα ἔσοδα

τῷ 1912—13 εἶνε	£334,685
τὸ ἐπίδομα	» 50,000
Ἐν ὅλῳ	£384,685
Ἔξοδα	» 258,661
Φόρος	» 92,800
Ἐν ὅλῳ	£351,461

Περίσσευμα εἰς μεταφορὰν £ 33,221.

Τὰ τοπικὰ ἔσοδα ἐγένοντο κατὰ £15,113 ἐπὶ πλέον τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους, καὶ ὑπερέβαλον τὸν μέσον ὅρον τῶν τελευταίων πέντε ἐτῶν κατὰ £28,389 ἤτοι ὑπὲρ τὰ 9 τοῖς ἑκατόν. Ἐπειδὴ τὰ ἔσοδα τοῦ π. ἔτους ἀπετέλεσαν τὴν ἐπίδοσιν καὶ ὑπερέβαλον τὰ παντὸς προηγηθέντος ἔτους κατὰ £7,672 ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου εἶνε ἢ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος. Τὰ περισσεύματα καταβάλλονται καὶ διατίθενται πρὸς δημόσια ἔργα ἐν τῇ Νήσῳ, τῆς συσσωρεύσεως τοῦ καθωρισμένου Ἀποθεματικοῦ Τομείου £90,000 συμπληρωθείσης ἐν τῶν περισσευμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Ἡ ἀρχικὴ ἐκτίμησις τῶν τοπικῶν ἐσόδων διὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος, βασισθεῖσα κυρίως εἰς τὸν μέσον ὅρον τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἦτο £292,370 καὶ τὰ ἀναθεωρηθέντα ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς £324,730. Τὸ πλεόνασμα τῶν πραγματικῶν εἰσπράξεων ὑπὲρ τὰ ὑπολογισθέντα ἔσοδα ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὰς ὑψηλὰς τιμὰς ὧν ἀπήλαυσαν ὁ σῖτος καὶ ἡ κοιθὴ (τῆς κυβερνητικῆς δεκάτης λαμβανομένης εἰς εἶδος), κυρίως ὅμως εἰς καλὴν συγκομιδὴν καὶ τὴν γενικὴν εὐημερίαν, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων τῶν Τελωνείων τῶν Δασῶν, τοῦ Σιδηροδρόμου, κ.λ.π.

Τὰ ἔσοδα κατὰ τὰ τελευταῖα 5 ἔτη (1908—9 μέχρι 1912—13) ἀπὸ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ὡς τὸ θησαυροφυλάκιον παρεδέχθη ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΠΡΟΣΟΔΩΝ	1908—9	1909—10	1910—11	1911—12	1912—13
Δεκατεῖαι	87,465	96,677	79,301	97,052	99,638
Φόρος προβατων καὶ αἰγῶν	12,951	14,122	14,318	13,866	12,531
Φόρος χοίρων	854	794	909	914	1,014
Ἔγγειος φόρος	29,216	28,774	28,901	29,489	30,300
Κτηματολόγιον	10,041	8,241	7,879	9,442	11,165
Τελωνεῖα	52,325	48,842	43,518	48,122	54,095
Ἐμμεσοι φόροι	46,722	47,233	46,832	48,132	47,601
Λιμενικὰ κ. λ. π.	11,834	11,319	11,490	14,294	12,957
Δικαστικὰ καὶ χαρτόσημα	10,687	12,210	12,717	12,732	12,502
Πρόσοδος Στέμματος	1,077	1,179	873	1,414	1,571
Δασικαὶ πρόσοδοι	6,316	5,459	5,005	6,457	8,674
Ἀρδευτικὰ	563	905	323	1,229	721
Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ ἀποδόσις χρεῶν	4,401	6,428	4,911	7,500	5,223
Τόκοι κυβερνητικῶν χρημάτων	4,898	5,408	5,735	6,452	9,069
Διάφορα	1,119	1,057	899	930	936
Ἐκποιήσεις γαιῶν	332	55	35	78	208
Σιδηρόδρομος	12,978	11,443	10,353	11,352	12,370
Γεωργ. Τμῆμα	3,552	3,076	5,829	2,655	5,390
Ἐν ὅλῳ £	303,477	309,775	286,848	319,572	334,685

Αἱ κυριώτεραι κατηγορίαι αἱ παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς τοῦ προηγουμένου ἔτους (1911—12) παρουσιάζουσι τὰς ἀκολούθους διαφοράς.

Αὔξησις.

Τελωνεῖα £5,983, ὀφειλομένη εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐμπορίας.

Δεκατεῖαι εἰσπραχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ Τμήματος ἐπὶ πλέον £3,584 ὀφείλονται εἰς ὑψηλοτέρας τιμάς.

Κτηματολόγιον £1,425. Ὀφείλονται εἰς αὐξηθείσας μεταγραφάς.

Δασικαὶ πρόσοδοι ἐπὶ πλέον £2,216. Ὀφείλονται εἰς περισσοτέρους πωλήσεις ἕνεκα γενικῆς εὐημερίας.

Ταχυδρομικὰ ἐπὶ πλέον £1558. Ὀφείλονται εἰς αὐξηθείσας πωλήσεις γραμματοσυλλεκτῶν.

Σιδηρόδρομος £1,018. Ὀφείλονται εἰς αὔξησιν μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων.

Τόκοι κυβερνητ. χρημάτων ἐπὶ πλέον £2,617. Ὀφείλονται εἰς μεγάλα περισσεύματα καὶ ὑψηλοὺς τόκους.

Γεωργικὸν Τμῆμα ἐπὶ πλέον £2,734. Ὀφείλεται εἰς συμβολὴν £3,040 ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν Δημοσ. Ἔργων.

Ἐλάττωσις.

Λιμενικά, ἀγκυροβόλια κλπ. ἐπὶ ἔλαττον £1,352, ἐπειδὴ προσήγισαν ὀλιγώτερα ἀτμόπλοια ἕνεκα τοῦ πολέμου.

Δεκατεῖαι εἰσπραχθεῖσαι ὑπὸ τῶν Τελωνείων ἐπὶ ἔλαττον £997 ἕνεκεν ἀναβολῆς τῆς ἐξαγωγῆς κερατίων καὶ βάμβακος.

Φόρος προβάτων καὶ αἰγῶν ἐπὶ ἔλαττον £1,335 ἕνεκεν αὐξήσεως τῆς ἐξαγωγῆς ζώων.

Ἅλας ἐπὶ ἔλαττον £822 ἕνεκεν ἀποτυχίας τῆς συγκομιδῆς τῶν ἐλαιῶν.

Πληρωμαὶ ἐπὶ ἔλαττον £2,277, ἐπειδὴ πληρωμαὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν σιδηροδρ. ἀποθηκῶν περιελήφθησαν εἰς τὸ 1911—12.

ΕΞΟΔΑ

Τὰ τοπικὰ ἔξοδα, ἐκτὸς τοῦ Φόρου, ἀνῆλθον εἰς £258,661, παρουσιάζοντα αὔξησιν £23,405 ἔναντι τῶν τοῦ προηγουμένου. Ἡ αὔξησις αὕτη ὀφείλεται κυρίως εἰς δαπάνην £15,980 ἀπὸ τῶν περισσευμάτων διὰ διάφορα ἔργα κοινῆς ὠφελείας καὶ εἰς αὔξησιν £2,088 διὰ τὸ Γεωργ. Τμῆμα καὶ £2,539 διὰ τὸ Δασονομεῖον.

Ὁ παρὰ πόδας πίναξ δεικνύει τὰ ἐτήσια ἔξοδα κατὰ τὴν τελευταίαν πεντοετίαν:

1907—08	£ 203,029
1908—09	» 244,061
1909—10	» 251,264
1910—11	» 251,521
1911—12	» 235,266

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Κύπρου τῇ 31 Μαρτίου 1913 (ν. ἡ) δύναται νὰ συνοψισθῇ ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα (ἐκτὸς τοῦ ἐπιδόματος)	£ 7,294,923
Ἐπιδόματα ἐκ τοῦ Βρετ. Θησαυροφυλακίου	» 1,147,085
ἐν ὅλῳ	£ 8,442,008
Ἔξοδα (πλὴν τοῦ Φόρου)	£5,049,802
Πληρωμαὶ Φόρου	» 3.161,939
ἐν ὅλῳ	£ 8,211,741
Πλεόνασμα εἰσπράξεων ὑπὲρ τὰς δαπάνας	£ 230,267

Πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐν νῷ ὅτι, καίτοι τὸ ἐνεργητικὸν ὑπὲρ τὸ παθητικόν, ὡς δείκνυται ἐν τῷ ἰσολογισμῷ, ἀνέρχεται εἰς £230,266 12.4, ὑπάρχει παθητικὸν τοῦ Φόρου διὰ τὸ ἔτος 1912—13 πληρωτέον τῇ 3 Ἰουλίου 1913 καὶ ἀνερχόμενον εἰς £51.799.11 2· τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρουμένου, ὑπολείπεται καθαρὸν περίσσευμα £178,467.1.2· ἐξ ἄλλου, ὑπάρχουσι καθεστερήσεις τοῦ

φόρου ἀνερχόμεναι εἰς £5,200, ἐξ ὧν £1265 ἀνήκουσιν εἰς τὰ γενικὰ ἔσοδα, τοῦ κτηματικοῦ φόρου καθορισθέντος εἰς 29,000 διὰ τὰ ἔτη 1909—10, 1910—11, 1911—12, καὶ 1912—13 ("Αρθρα 27)1 Νόμου XII τοῦ 1907.)

Ποσὸν £1,264 ὀφείλεται ὡσαύτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἕνεκεν ζημίας ἢ μεταπωλήσεως τοῦ κυβερνητικοῦ σίτου διὰ τὸ 1911, ἕνεκα παραβάσεως συμβολαίου. Ὑπάρχει ὡσαύτως παθητικὸν δαπάνης ἀνηκούσης εἰς τὸ π. ἔτος καὶ συμποσουμένης κατὰ προσέγγισιν εἰς £900· λαμβάνοντες ὅθεν τὸν ἀριθμὸν ὅστις δείκνυται ἐν τῷ λογαριασμῷ περισσεύματος καὶ ἐλλείμματος καὶ ἀφαιροῦντες τὸ παθητικὸν τοῦ Φόρου £51,799.11.2 εὑρίσκομεν καθαρὸν περίσσευμα £178,467 τῇ 31 Μαρτίου 1913, ἐξ ὧν £90,000 ἀποτελοῦσι τὸ ἀποθεματικὸν Ταμεῖον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον συμποσούμενον εἰς £88,467 προορίζεται διὰ δαπάνην ἔργων δημοσίας ὠφελείας.

Κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος ἐγένετο δεκτὸν διὰ πρώτην φορὰν τὸ σύστημα ὅπως συντάσσεται χωριστὸς προϋπολογισμὸς δαπάνης ἐπιβαρυνούσης τὰ περισσεύματα καὶ νὰ ὑποβάλληται οὗτος εἰς τὸ Νομοθετικὸν συμβούλιον διὰ χωριστοῦ Νομοσχεδίου. Τοιουτοτρόπως τὰ τακτικὰ ἐτήσια ἔξοδα ὑπελογίσθησαν κυρίως ὡς πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν προηγουμένων ἐτῶν, καὶ ὁσαδήποτε περισσεύματα ἤθελον προκύψει χρησιμοποιοῦνται εἰς ὑπηρεσίας φύσεως οὐχὶ τακτικῆς, διατηρουμένου ἐνταυτῷ ἀποθεματικοῦ ταμείου ἀπὸ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν ἐν ἀνάγκῃ. Ἡ προφυλακτικὴ αὕτη πολιτεία ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Κύπρος εἶνε χώρα γεωργική, ὑποκειμένη εἰς μεγάλας διακυμάνσεις τῶν ἐσόδων, ὀφειλομένας κυρίως ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς συγκομιδῆς καὶ εἶνε οὐσιώδες νὰ προφυλαττώμεθα κατὰ αἰφνιδίων αὐξήσεων τῶν ἐξόδων φύσεως περιοδικῆς γενομένων συνεπείᾳ 'μιᾶς ἢ δύο καλῶν συγκομιδῶν.

ΕΜΠΟΡΙΑ

Εἰσαγωγή.

Ἡ ὅλη ἀξία τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς £602,345 ἔναντι £547,772 τῷ 1911, παρουσιάζουσα αὔξησιν £54,573. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἐν μιᾷ μόνῃ περιπτώσει ἦτοι τῷ 1907 ὑπερεβλήθησαν, ὅτε ἡ ἀξία τῆς εἰσαγωγῆς εἶχεν ἀνέλθει εἰς £620,054.

Ὁ παρὰ πόδας συγκριτικὸς πίναξ δεικνύει τὴν εἰσαγωγὴν κατὰ τὰ τελευταῖα 5 ἔτη ὑπὸ τὰς κυριωτέρας κατηγορίας αὐτῆς:

	1908 £	1909 £	1910 £	1911 £	1912 £
Ζῶα, ζωντανά, ἐδώδιμα ποτά, καὶ καρκωτικά	125,602	190,792	193,792	178,990	148,107
Ἀκατέργαστα εἴδη	82,831	74,459	59,097	52,800	72,673
Κατειργασμένα εἴδη	359,011	319,350	240,646	315,982	381,565
Ἐν ὅλῳ	567,444	580,593	493,475	547,772	602,345

Τὰ κυριώτερα εἴδη ἅτινα δεικνύουσι αὔξησιν, εἶνε:

Καφὲς £2,902, σάκχαρις £6,444 καπνὸς εἰς φύλλα £3,089, χημικὰ λιπάσματα £3,985, ξυλεία £12,199, μηχαναὶ καὶ ἐξαρτήματα τούτων £4,242, βαμβάκινα νήματα £5,422, βαμβάκινα ὑφάσματα £23,230, σάκκοι £2,768, μάλλινα ὑφάσματα £3,791, κέραμοι £4,848, δέρματα κατειργασμένα £2,413, δερματικαὶ κατασκευαὶ (τσόκοι) £7,043, θεῖον £3,974. Ἡ μεγάλη αὔξησις τῶν βαμβακίνων νημάτων καὶ ὑφασμάτων ὀφείλεται εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν παρακαταθηκῶν ἕνεκα τῶν ὑψηλῶν τιμῶν καὶ τῆς κρίσεως τοῦ βάμβακος πρὸ δύο ἐτῶν καὶ οἱ ἔμποροι μόνον τῷ 1912 ἀνέκτησαν τὴν ἐμπιστοσύνην.

Ἡ αὔξησις τῶν μηχανῶν ὀφείλεται εἰς τὴν σύστασιν πολλῶν ἀτμομύλων καὶ ἡ τῶν σάκκων εἰς τὴν ἐξαχθεῖσαν μεγάλην ποσότητα ὤχρας (*Terra Umbra*) ἐντὸς σάκκων ἀντὶ χύματος ὡς πρότερον.

Αἱ αὐξήσεις αὗται δεικνύουσιν ὅτι παρὰ τὰ παράπονα δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐπὶ ἐλλείψει χρήματος, χρῆμα εὑρίσκετο ὁσάκις ἐχρειάζετο δι' ἀνάγκας καὶ δι' οἰκοδομικὰς ἐργασίας.

Ὀλίγα μόνον εἴδη δεικνύουσιν ἐλάττωσιν οἷα τὰ πῖσα καὶ οἱ κύαμοι κατὰ £2370, ὁ σῖτος £2,511, ἄλευρα £43367, πετρέλαιον £3,764, ἅμαξαι £2,051.

Ἡ ἐλάττωσις τῆς εἰσαγωγῆς ἀλεύρων ὀφείλεται εἰς τὴν καλλιτέραν συγκομιδὴν τῆς τοῦ προηγηθέντος ἔτους καὶ εἰς τὰς καλὰς τιμὰς ἐν τῇ νήσῳ· ἡ ἐλάττωσις τῆς εἰσαγωγῆς πετρελαίου ὀφείλεται εἰς τὸν Ἰταλοτουρκικὸν πόλεμον.

Ὁ πορὰ πόδος πίναξ δεικνύει πόθεν προέρχονται τὰ εἰσαγόμενα εἴδη:

Ἐκ	1911 £	1912 £	Ἑκατοστιαῖον.		1911 £	1912 £	Ἑκατοστιαῖον.
Ἡνωμ. Βασιλείου, Βρεττανικῶν Ἀποικιῶν	147,574	175,129	29.0	Ἡνωμ. Βασιλείου	168,763	241,561	26.9
Ἀυστρίας	73,039	91,021	15.1	Ἀγγλ. Ἀποικίαι	1,767	8,818	13.3
Γερμανίας	68,278	73,857	12.2	Τουρκία	60,184	54,593	12.5
Ἰταλίας	67,362	67,073	11.1	Αἰγυπτος	210,647	233,513	12.3
Αἰγύπτου	53,521	51,054	8.4	Αὐστρία	23,817	27,348	9.8
Γαλλίας	39,822	43,417	7.2	Γαλλία	87,654	64,592	7.3
Ἑλλάδος	28,075	30,135	5.0	Ἑλλάς	22,059	41,916	5.2
Γερμανίας	20,326	27,202	4.5	Ἰταλία	17,859	16,748	3.7
Ἄλλων χωρῶν	49,185	43,471	7.5	Ρωσσία	22,187	23,693	9.0
Ὁλικὴ εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων	547,732	602,345	100.0	Γερμανία	9,180	11,648	
				Ἡνωμ. Πολιτεῖαι	1,224	2,157	
				Ἄλλαι χῶραι	1,236	3,002	
				Ἐν ὅλῳ	626,557	728,988	100.0

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἡ ὅλη ἀξία τῶν ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ 1912 ἀπετέλεσε πάλιν ἐπίδοσιν καὶ ἀνῆλθεν εἰς £728,988, αὔξησιν ὡς πρὸς τὸ 1911 κατὰ £102,'31 ὅπερ ἦτο ἔτος ἐπιδόσεως πάλιν, τῆς ἐξαγωγῆς, ὑπερτερούσης τὴν εἰσαγωγὴν κατὰ £126,643. Ἡ ἐξαγωγὴ διαιρεῖται εἰς τὰς ἀκολούθους κυριωτέρας κατηγορίας.

	1908 £	1909 £	1910 £	1911 £	1912 £
Ζῶα ζῶντα, ἐδώδιμα ποτὰ, καρκωτικὰ	500,907	329,789	380,635	498,062	579,862
Ἀκατέργαστα εἴδη	67,085	98,988	100,332	103,960	124,332
Κατειργασμένα εἴδη	20,910	21,173	30,824	24,655	24,794
Συνόλον	588,902	449,950	511,841	526,557	728,988

Τὰ κυριώτερα εἴδη ἅτινα δεικνύουσι αὔξησιν εἶνε: Σῖτος £18,275, κριθὴ £4467, ἄλευρα £4,400, ὀφειλομένην εἰς τοὺς συσταθέντας διαφόρους μεγάλους ἀτμομύλους, σταφίδες £2,304, κεράτια £68,867, τῆς συγκομιδῆς τούτων γενομένης ἀσυνήθως μεγάλης, βάμβαξ £17,492, ἕνεκα τῶν ὑψηλῶν τιμῶν καὶ τῆς καλλιεργηθείσης μεγαλειτέρας ἐκτάσεως. βαμβακόσπορος, £3,705, σπόγγοι £3,794, ὤχρα £4047 ἡ ποσότης τῆς κεκαυμένης ὤχρας ἐξαχθείσης εἰς τὸς Ἡνωμένας Πολιτείας αὐξάνεται κατ' ἔτος· πήλινα ἀγγεῖα £3,183.

Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουσιν αἱ ἑπόμεναι ἐλαττώσεις: Ὄνοι £2050, ἡμίονοι £1792, βόες £10,568 (οἱ χωρικοὶ ἦσαν καλλίτερα τῷ 1912 καὶ δὲν ἐπώλησαν τὰ ζῶά των) ἡ ἐλάττωσις ὀφείλεται ὡσαύτως εἰς μικροτέραν ζήτησιν καὶ εἰς χαμηλοτέρας τιμὰς· οἶνος καὶ ἄλλα £7,561· ὀφειλομένη εἰς ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν· κουκούλια £7,561 ἡ παραγωγὴ ἐγένετο πολλὴ πτωχή· μαλλία £2,090, ὀφειλομένη εἰς χαμηλοτέρας τιμὰς ἐν Εὐρώπῃ.

Ὁ παρὰ πόδας πίναξ ἐμφαίνει τὰς χώρας τῆς ἐξαγωγῆς.

	1911 £	1912 £	Αὔξησις £	Ἐλάττωσις £
Ἡνωμ. Βασίλειον	168,763	241,561	72,808	—
Ἀγγλ. Ἀποικίαι	1,767	8,818	7,051	—
Τουρκία	60,184	54,593	—	5,591
Αἴγυπτος	210,647	233,513	22,866	—
Αὐστρία	23,817	27,348	3,531	—
Γαλλία	87,654	64,592	—	23,062
Ἑλλάς	22,059	41,916	19,857	—
Ἰταλία	17,859	16,748	—	1,711
Ρωσσία	22,187	23,693	1,505	—
Γερμανία	9,180	11,648	2,468	—
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι	1,224	2,157	933	—
Ἄλλαι χῶραι	1,236	3,002	1,776	—
Ἐν ὅλῳ	626,557	728,988	132,295	30,364

Καθαρὰ αὔξησις τῶν ἐξαχθεντων ἐμπορευμάτων £102,364.

	1911	1912	Αὔξησις.	Ἐλάττωσις.
Εἰσαγωγὴ	87,655	103,824	16,169	—
Ἐξαγωγὴ	76,246	60,427	—	15,819

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Τῇ προπαρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐπεβιβάσθησαν ἐν Πειραιεῖ τοῦ ἐπιτάκτου ἀτμοπλοίου «Φιλίνη» χωρητικότητος 6 χιλ. τόνων ὑπὸ πλοίαρχον τὸν κ. Κ. Κανάρην, ἔκγονον τοῦ ἐνδόξου πυρπολητοῦ οἱ πρῶτοι ἀπολυθέντες Κύπριοι ἐθελονται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κυπρίδου Λοχαγοῦ κ. Νεάρχου Φυσεντζίδου περὶ τοὺς 600. Τοὺς ἐθελοντὰς ἀπεχαιρέτισεν ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς καὶ προέπεμψεν ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου, ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου δὲ ἀπεχαιρέτισεν αὐτοὺς ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἐξαιρετικῶς τιμῶν τὴν Κυπριακὴν φιλοπατρίαν καὶ τὸν Κυπριακὸν ἡρωϊσμὸν παρὰ πάντων τῶν σωματαρχῶν καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως ἀναγνωρισθέντα.

Ὁ «Φελένης» κατέπλευσεν εἰς Λεμεσὸν πρῶτον τῷ π. Σαββάτῳ ὅπου ἡ πόλις ἅπασα συνέρρευσεν εἰς τὴν παραλίαν καὶ τὴν ἀποβάθραν καὶ μετὰ βροντωδῶν ζητωκραυγῶν καὶ ὁλμεβολῶν ἐχαιρέτισαν τὸν κατάπλουν, ἐνῷ ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ ἐπαιάνιζε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Οἱ ἐθελονται ἅπαντες ἐν σώματι μετέβησαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Νάπας ὅπου ἐτελέσθη δοξολογία, προσεφώνησε δὲ αὐτοὺς ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Εὐγένιος Ζήνων, ἀπήντησε δὲ ὁ κ. Ν. Φυσεντζίδης.

Δεξίωσις θερμὴ καὶ γενναία ἐγένετο πρὸς τοὺς ἐθελοντὰς ἐν τῷ Δημοτικῷ Κήπῳ καὶ πάντες οἱ πολῖται παρεῖχον εἰς πάντας πρόθυμον καὶ ἀδελφικὴν ὅλως φιλοξενίαν.

Παρέμειναν ἐκεῖ περὶ τοὺς 170 ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν Λεμεσοῦ καὶ Πάφου καὶ οἱ λοιποὶ ἐπεβιβάσθησαν τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ ἀπέπλευσε διὰ Λάρνακα. Καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει ταύτῃ πόλει ἔτυχον θερμοτάτης ὑποδοχῆς οἱ ἐθελονταί. Ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας παρατεταγμένοι προσεφώνησαν ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ἐνθουσιώδης φιλέλλην Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. *Bryois*.

Ἐκρατήθησαν οἱ ἐθελονται ὑπὸ τῆς πόλεως ὅλης τῆς Κυριακῆς θερμότατα καὶ ἀδελφικώτατα φιλοξενηθέντες. Ἀφοῦ παρέμειναν ἐν Λάρνακι οἱ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας ταύτης προερχόμενοι, οἱ λοιποὶ ἐπεβιβάσθησαν τῇ πρωΐᾳ τῆς ἐπιούσης Δευτέρας τοῦ ἀτμοπλοίου ὅπερ ἀπέπλευσεν εἰς Ἀμμόχωστον. Ἡ ἐνθουσιώδης κοινότης Βάρωσίων καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν περιχώρων προϋπήντησαν τοὺς ἐθελοντὰς ἐπὶ τῆς προκυμαίας καὶ ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ συνώδευσαν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου παρέσχον εἰς αὐτοὺς θερμὴν καὶ εἰλικρινῆ φιλοξενίαν.

Τοὺς ἐθελοντὰς συνώδευσαν ὁ ἐν Λάρνακι Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. *Bryois*, ὁ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀδαμίδης καὶ ὁ συστρατιώτης αὐτῶν κ. Ἐλαγγ. Χατζηϊωάννου βουλευτὴς Λάρνακος—Ἀμμοχώστου, ὁ Δήμαρχος Λάρνακος κ. Ν. Δ. Θεμιστοκλέους καὶ ὁ πρώην βουλευτὴς κ. Μ. Γ. Νικολαΐδης.

Περὶ τοὺς 160 ἐθελονται, τῶν ἄλλων παραμεινάντων ὅσοι προήρχοντο ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου, ἐπέβησαν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῇ 3 μ. μ. ἀνεχώρησαν διὰ Λευκωσίαν.

Εἰς πάντας τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς στάσεις καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν παμπληθεῖς συνέρρευσαν οἱ κάτοικοι τῶν πλησιεστέρων χωρίων μετὰ σημαιῶν καὶ μετ' ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ ἐχαιρέτιζον τὴν ἀφιξιν τῆς ἀμαξοστοιχίας ἥτις ἦτο σημαιοστόλιστος.

Ἡ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

«Ἐν Λευκωσίᾳ ἐγκαίρως ἐγένετο γνωστὴ ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεως τῶν ἐθελοντῶν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης ἅπασα ἐσημαιοστόλισε τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα αὐτῆς πολλαὶ δὲ χιλιάδες κόσμου πάσης ἡλικίας καὶ φύλου συνέρρευσαν εἰς τὸν εὐρύτατον περὶ τὸν Σιδηροδρ. Σταθμὸν χῶρον ἔκ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστείων· ὁ πρῶτος συριγμὸς τῆς ἀμαξοστοιχίας ἠκούσθη περὶ τὴν 6 μ.μ. καὶ μετέδωκε τὴν πρώτην συγκίνησιν εἰς τὰ πλήθη, ἅτινα διέδραμε φρικίασις ὡς ὅτε τὴν ἤρεμον ἐπιφάνειαν θαλάσσης προβάλλει αἰφνιδία ἀνέμου πνοή. Ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀμαξοστοιχίας ἀπέσπασε βροντώδεις ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας καὶ χειροκροτήματα τοῦ συνωστιζομένου κόσμου, παρεῖχε δὲ αὕτη ἀσθενῆ σκιαγραφίαν τῆς μεγάλης στρατιωτικῆς καὶ πολεμικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ἐθελονται πάντες ἐν στρατιωτικῇ περιβολῇ χακῆ τοῦ πεζικοῦ καὶ εὐζωνικοῦ ἐπλήρουν τὰς ἁμάξας καὶ ζωηρῶς ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους.

Ἡ Φιλαρμονικὴ χαιρετίζει τὴν ἄφιξιν παιανίζουσα τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ αἱ βροντώδεις ὁλμοβολαὶ κροτοῦσαι πληροῦσι τὸν αἰθέρα.

Ἡ νευρικὴ διέγερσις ἐκδηλοῦται εἰς τὰ πλήθη ὑπὸ σκιρτηματικῶν κινήσεων καὶ βοῆς θυελλώδους, ὥστε ἀποβαίνει ἐπί τινα χρόνον ἀδύνατος ἡ ἀποκατάστασις ἡρεμίας καὶ τάξεως, διότι τὰ πλήθη συνωθοῦντο καὶ συνεστρέφοντο ὡς κύματα συγκρουόμενα καὶ καταιγιζόμενα.

Ἡ ἔξοδος ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῆς στρατιωτικῆς φάλαγγος ἐπέτεινε πρὸς στιγμὴν τὴν ταραχώδη κίνησιν ἀλλὰ καὶ ταχέως ἐπέβαλε τὸν σεβασμὸν καὶ ἠνεώγη διὰ μεγάλων προσπαθειῶν ἡ διάβασις, προηγουμένων τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἀετοφόρου σημαίας, τῶν λαβάρων τοῦ Βυζαντιακοῦ στρατοῦ καὶ στόλου καὶ πολλῶν κυανολεύκων σημαιῶν· ἔξωθι τοῦ σταθμοῦ, ἐφ' ἁμάξης ἀνέμενεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς δεξιώσεως ὅπου ὡδηγήθησαν οἱ κ.κ. Πρόξενοι τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. Εὐαγγ. Χατζηϊωάννου, τοῦ Δημάρχου κ. Ν. Δ. Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ πρώην βουλευτοῦ κ. Μ. Γ. Νικολαΐδου.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΙΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσφωνῶν ηὐχαρίστησεν ἐν πρώτοις τὸν ἐντιμ. Πρόξενον τῆς Γαλλίας διὰ τὴν ἄγαν τιμητικὴν συνοδείαν του εἰς τοὺς Κυπρίους ἀγωνιστὰς καὶ ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησίν του πρὸς τὰ ἀκραιφνῆ φιλελληνικὰ αἰσθήματά του, ἅτινα εἶνε ἀπήχησις τῶν εὐγενῶν πάντοτε καὶ ὑψηλῶν αἰσθημάτων τοῦ εὐγενοῦς καὶ μεγάλου γαλλικοῦ ἔθνους. Τὸν ἐντ. Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος δεξιοῦται, λέγει, ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης μετὰ τῆς ἐγκαρδίου ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁλοψύχου τιμῆς ὡς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς φιλτάτης καὶ λατρευτῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, χαιρετίζει δὲ τὴν ἐν οὕτω ἐνθουσιαστικαῖς στιγμαῖς παρουσίαν αὐτοῦ, ὡς εὐσίωνον προμήνυμα περιποθήτων ἀπ' αἰώνων καὶ ὀνειρωδῶν ἐθνικῶν διὰ τὴν ἑλληνικωτάτην Κύπρον ἡμερῶν.

«Τὸν κ. Δήμαρχον Λάρνακος καὶ τοὺς ἄλλους ἐγκρίτους πολίτας, οἵτινες συνώδευσαν πάνυ εὐγενῶς τοὺς ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἀγωνιστὰς εὐχαριστεῖ ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ γενομένῃ εἰς τούτους τιμῇ.

«Προσαγορεύει ἐγκαρδίως καὶ μετὰ πατρικῆς περιβάλλει στοργῆς τὸν γενναῖον ἀρχηγὸν τοῦ Κυπριακοῦ ἐθελοντικοῦ σώματος καὶ τετιμημένον λοχαγὸν τοῦ ἐνδόξου καὶ ἡρωϊκοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κ. Νέαρχον Φυσεντζίδην μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρείων καὶ εὐγενῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν.

Ἡ Κύπρος, εἶπεν, ὦ γενναῖοι πολεμισταί, ὑπερηφανεύεται δι' ὑμᾶς καὶ ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία αὐτῆς δι' ἐμοῦ ἐπιδαψιλεύει τὰς θερμοτέρας εὐχὰς καὶ τὰς ἱερωτέρας εὐλογίας αὐτῆς. Ἐκκλησία καὶ Πατρὶς θὰ περιβάλωσιν ἐσαεὶ μετὰ τῶν ὑψίστων τιμῶν τὴν ἔνδοξον μνήμην ἐκείνων οἵτινες αὐθόρμητοι ἔσπευσαν εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνα καὶ ἡρωϊκῶς ἀγωνισάμενοι καὶ νικήσαντες τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς ἔπεσον ἐνδόξως ἥρωες καὶ μάρτυρες ὑπὲρ τῶν εὐγενεστάτων καὶ ὑψίστων ἰδεωδῶν ἀναδειχθέντες.

«Ἐξεπληρώσατε, ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα τέκνα, ὕψιστον καὶ ἱερώτατον καθῆκον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ἡμῶν καὶ ἐτιμήσατε ὑπερόχως ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν γενέθλιον ταύτην χώραν, καὶ ἐπὶ τούτῳ διερμηνεύω τὴν εὐγνωμοσύνην ἀμφοτέρων καὶ ἐπικαλοῦμαι τὰς παρὰ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ εὐλογίας ἐφ' ὑμᾶς ἵνα σκέπωσιν ὑμᾶς καὶ προστατεύωσιν ἐν παντὶ τῷ βίῳ ὑμῶν. Μηδέποτε λησμονῆτε ὅτι ὑμεῖς οἱ λυτρώσαντες ἄλλους δούλους ἀδελφοὺς παραμένετε ὑμεῖς αὐτοὶ ἀλύτρωτοι καὶ καθῆκον ἔχομεν πάντες ὑπέρτατον ὅπως καὶ τὴν φιλτάτην Κύπρον ἀναδείξωμεν ἐλευθέραν καὶ ἡνωμένην μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τούτοις ἀναφωνήσωμεν: ὁ ἔνδοξος Βασιλεὺς ἡμῶν Κωνσταντῖνος ΙΒ' Ζήτω! Ὁ ἔνδοξος Ἑλληνικὸς στρατὸς Ζήτω!

Ὁ τετιμημένος λοχαγὸς τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κ. Ν. Φυσεντζίδης καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἡρωϊκοὶ Κύπριοι ἐθελονται Ζήτωσαν!

Ὁ ἐντιμότατ. Πρόξενος τῆς Γαλλίας καὶ τὸ Γαλλικὸν ἔθνος Ζήτωσαν!

Ὁ ἐντιμότατ. Ἕλλην Πρόξενος καὶ τὸ Πανελλήνιον Ζήτωσαν!

Ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος Ζήτω!

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, ἀπουσιάζοντος τοῦ Δημάρχου κ. Α. Λασίδου εἰς Μύρτου ἕνεκα σοβαρᾶς ἀσθενείας τῆς γυναικαδέλφης αὐτοῦ, κ. Ν. Δέρβης προσηγόρευσε τοὺς ἐθελοντὰς ἐξ ὀνόματος τῆς πόλεως Λευκωσίας διερμηνεύσας τὴν ἄπειρον ἐκτίμησιν αὐτῆς πρὸς τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν αὐτῶν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι μεταξὺ τῶν ἡρώων τούτων ἀριθμοῦνται καὶ πολλὰ προσφιλῆ μέλη καὶ τέκνα αὐτῆς.

«Διὰ ταῦτα ὑπερήφανος καὶ εὐγνώμων ὑποδέχεται αὐτοὺς ἀνοικτοῖς ἀγκάλαις καὶ μετ' ἰδιαιτέρας περιβάλλει στοργῆς καὶ τιμῆς τὸν τετιμημένον αὐτῆς καὶ γενναῖον λοχαγὸν καὶ ἀρχηγὸν τοῦ Κυπριακοῦ ἐθελοντικοῦ σώματος κ. Νέαρχον Φυσεντζίδην καὶ παρακαλεῖ πάντας ὅπως ζητωκραυγάσωσιν ὑπὲρ τῶν Κυπρίων ἡρώων, ὑπὲρ τῶν εὐγενῶν ξένων, τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου διεδέξατο ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. Θ. Θεοδότου ὅστις προσαγορεύει τοὺς Κυπρίους ἀγωνιστὰς ἐξ ὀνόματος τῶν ἐπαρχιῶν Λευκωσίας καὶ Κηρυνείας πρῶτον καὶ τῆς Κύπρου ἁπάσης δεύτερον ὡς ἀντιπρόσωπος αὐτῆς.

«Τοὺς γενναίους ἄνδρας τιμήσαντες τὸ Κυπριακὸν ὄνομα καὶ ἀναγαγόντας ὑψηλὰ ἐν τῷ ἐθνικῷ ὁρίζοντι τὴν ἑλληνικωτάτην Κύπρον προσαγορεύει ἐγκαρδίως καὶ χαιρετίζει μετὰ τιμῆς ὑπερτάτης εἰς τὴν δι' ἔργων ἐκδηλωθεῖσαν ὑψηλὴν φιλοπατρίαν καὶ πατριωτικὴν αὐταπάρνησιν αὐτῶν.

«Ἡ Κύπρος δικαιοῦται νὰ καυχᾶται διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς ὧν τὸ τίμιον αἷμα δαψιλῶς ἐπότισε πάντα τὰ ἔνδοξα πεδία τῶν μαχῶν ἀνὰ τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς αὐτῶν ἀπεβη παραδειγματικὸς ἐν μέσῳ ἡρωϊκοῦ καὶ νικηφόρου στρατοῦ.

«Διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ ὑμῶν, γενναῖοι Κύπριοι, καὶ διὰ τοῦ χυθέντος τιμίου αἵματος τοσούτων εὐγενῶν Κυπρίων νέα ἐδημιουργήσατε δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλληνικωτάτης Κύπρου μας καὶ ἔτι μᾶλλον προσηγγίσατε αὐτὴν πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς μεγάλης καὶ ἐλευθέρας ἡμῶν πατρίδος.

«Τὰς ὑπερόχους, τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας ὑμῶν ἀνεγνώρισεν ἡ μεγάλη πατρίς μας διὰ τοῦ μεγάλου κυβερνήτου αὐτῆς, τοῦ τετιμημένου Πρωθυπουργοῦ κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου προσωπικῶς ὑμᾶς καὶ κατ' ἐξαίρεσιν προπέμψαντος καὶ προσαγορεύσαντος ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ αὐτῷ ἐν Πειραιεῖ.

«Αἱ ὑψηλαὶ καὶ μεγάλαι αὗται τιμαὶ δι' ὑμῶν ἀπονέμονται εἰς ἅπασαν τὴν Νῆσον μας, ἥτις εὐγνωμονεῖ ὑμῖν διὰ ταῦτα καὶ δικαιοῦται νὰ προσδοκᾷ τὴν ἰδίαν ἐλευθερίαν καὶ ἀπολύτρωσιν παρ' ἐκείνων οἵτινες ἐγένοντο ἱκανοὶ νὰ ἐλευθερώσωσιν ἄλλους ἀλυτρώτους καὶ δούλους ἀδελφούς.

«Τὸν ἡρωϊσμὸν ὑμῶν ἀναγνωρίζει ὁ κόσμος ὅλος, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ παρουσία τοῦ ἐντιμοτάτου ἀντιπροσώπου μεγάλου καὶ εὐγενοῦς ἔθνους, τοῦ Γαλλικοῦ, ὃν ἐκ Λάρνακος σύρει αἰχμάλωτον ὄπισθεν ὑμῶν ἡ περιλάμπουσα ὑμᾶς πολεμικὴ καὶ ἐθνικὴ δόξα, ἡ δὲ Μήτηρ Ἑλλὰς διὰ τοῦ τετιμημένου ἀντιπροσώπου αὐτῆς τῆς Κύπρου μετὰ στοργῆς μητρικῆς ἔταξεν ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Κυπρίου διακεκριμένου καὶ γενναίου ἀξιωματικοῦ τοῦ τετιμημένου λοχαγοῦ κ. Νεάρχου Φυσεντζίδου ἀξίου ἀρχηγοῦ τῆς ἡρω

λει ἡ μεγάλη πατρὶς αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐν μέσῳ ἀκραιφνοῦς Ἑλληνικοῦ ἀναφωνῶ: **Ζήτω ἡ μεγάλη Ἑλλάς!**

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐθελοντῶν κ. Ν. Φυσεντζίδης ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς ἀμάξης καὶ εὐχαριστεῖ καὶ συγκεκινημένος αὐτὸς καὶ οἱ στρατιῶταί του, λέγει, ἀποδέχονται τὰς ἐξαιρέτους τιμὰς τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος. Δικαιοῦται ἡ Κύπρος νὰ ὑπερηφανεύηται διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς ἅτινα ἡρωϊκῶς ἠγωνίσθησαν καὶ ἀφειδῶς ἔχωσιν τὸ αἷμα αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος. Οἱ Κύπριοι στρατιῶται ἐπιστρέφουσιν ἔνδοξοι καὶ τετιμημένοι, καὶ αὐτὸς ὁ μέγας Πρωθυπουργὸς κατῆλθεν εἰς Πειραιὰ καὶ κατ' ἐξαίρεσιν προσωπικῶς ἀπεχαιρέτισε τοὺς ἡρωϊκοὺς Κυπρίους.

Τὸ τέλος τῶν προσφωνήσεων ἐπεσφράγιζον παρατεταμέναι βροντώδεις ζητωκραυγαὶ διαδιδόμεναι ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καθ' ἅπασαν τὴν εὐρυτάτην ἔκτασιν ὅπου ἐξετείνοντο τὰ ἀναρίθμητα πλήθη.

Η ΠΟΜΠΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πομπῆς τίθεται ἡ φιλαρμονικὴ Λευκωσίας καὶ ἡ τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ πάνυ εὐγενῶς καὶ φιλοτίμως πεμφθεῖσα παρὰ τῆς ἐνθουσιώδους πόλεως ἵνα συνοδεύσῃ τοὺς ἐθελοντὰς μέχρι τοῦ τελευταίου σταθμοῦ αὐτῶν. Ἕπονται ἡ Αὐτοκρατορικὴ σημαία μετὰ τῶν πολεμικῶν λαβάρων καὶ αἱ γαλανόλευκοι τῆς Νέας Ἑλλάδος κρατούμεναι ὑπὸ τιμίων χειρῶν ἡρωϊκῶν πολεμιστῶν καὶ εἶτα ἡ φάλαγξ τῶν ἐθελοντῶν ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσα τὸν λοχαγὸν αὐτῆς, ὅστις βροντοφωνεῖ τὸ παράγγελμα **Ἐμπρὸς, Μάρς!** καὶ μετὰ τῆς φάλαγγος ἄρχεται κινούμενον τὸ ρεῦμα τοῦ πλήθους πολὺ δυσχερῶς συγκρατούμενον ὑπὸ τῶν ἰδίων προσπαθειῶν του, διότι πᾶσα ἄλλη δύναμις θὰ ἦτο ἀνίκανος νὰ συγκρατήσῃ τὴν ὁρμήν του. Ἡ παρέλασις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν κανονικότητα καὶ εὐταξίαν στρατιωτικῆς παρελάσεως, ἀλλ' ἐν τῇ ταραχῇ καὶ τῇ ἀταξίᾳ αὐτῆς ἐκδηλοῦται εἰς τὰ πλήθη ἡ ἀνυπόκριτος καὶ ἐγκάρδιος ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, ἐκρηγνυμένη εἰς διαδοχικὰς καὶ παρατεταμένας ζητωκραυγὰς καὶ ἀνευφημίας· ἐν τῷ θορύβῳ ἐκείνῳ μόλις ἀκούονται αἱ δύο φιλαρμονικαὶ διαδοχικῶς παιανίζουσαι ἐμβατήρια καὶ προσδίδουσαι ἀρήϊον εἰς τὴν παρέλασιν ὄψιν, καὶ εἰς τὰ ἐμβατήρια ταῦτα προσετίθεντο κατὰ διαλείμματα τὰ στρατιωτικὰ ᾄσματα τῶν ἐθελοντῶν, ἅτινα κατὰ τὸν τελευταῖον μάλιστα πόλεμον ᾖδοντο κατὰ τὰς στρατιωτικὰς πορείας καὶ κατὰ τὰς ἐνδόξους μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

Ἡ κεφαλὴ τῆς πομπῆς εἶχε φθάσει πρὸ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Φανερωμένης καὶ ἡ οὐρὰ αὐτῆς εὑρίσκετο ἔτι ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων αἰσθητῶς συνδέουσα τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου τῶν μεγάλων ἐθνομαρτύρων τῆς Κύπρου μετὰ τοῦ κοιναταφίου τῶν ἱερῶν ὀστῶν αὐτῶν ὑπὸ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τοῦ ναοῦ τούτου.

Ἐκ προνοίας ἡ δοξολογία εἶχε παραλειφθῆ ἐν τῷ προγράμματι καὶ ὁ ναὸς εὑρέθη κενὸς καὶ ἠδυνήθησαν ἀνέτως καὶ ταχέως νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ ξένοι συνοδοὶ καὶ ἡ στρατιωτικὴ φάλαγξ μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Ἱ. κλήρου καὶ ὁ ναὸς ἐπληρώθη μετὰ τοῦτο ὁλόκληρος ἄνευ τῆς συνήθους ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσι ταραχῆς.

Μετὰ τὴν ἐπιφώνησιν τοῦ ἱερέως **«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς»**, ἐψάλησαν ἐπικαίρως «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...» τὸ δοξαστικὸν καὶ μετ' αὐτὸ ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ' ἐμμελέστατα ὑπὸ τῶν χορῶν ἀπήγγειλε δὲ μετὰ τοῦτο δέησιν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ εἶτα ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ζητωκραυγήσεως ὑπὲρ τοῦ **Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ', ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.** Ἡ Φιλαρμονικὴ Λεμεσοῦ ἐπαιάνιζε τὸν **Ἐθνικὸν Ὕμνον** καὶ ὁ ναὸς καὶ ὁ περίβολος ἀντήχουν ὑπὸ χαρμοσύνου καὶ διατόρου βοῆς.

Ἡ ἔξοδος ἀπὸ τοῦ ναοῦ γίνεται μετὰ πολλῆς δυσχερείας ἕνεκα τοῦ καταπύκνου καὶ συνωστιζομένου πλήθους ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τέλει ἡ πομπὴ κατευθύνεται διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ πρὸς τὸ Ἄνοιγμα τῶν Γραφείων καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὸ μέγαρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, τῆς ὁποίας τὸ προαύλιον καὶ οἱ δενδρώδεις διάδρομοι ἦσαν φωταγωγημένοι διὰ μεγάλων φανῶν ἑνετικῶν, ὡς καὶ ἡ κυρία εἴσοδος, τὰ παράθυρα καὶ οἱ ἐξῶσται, τὸ ἰσόγειον δὲ αὐτῆς ἐφωτίζετο λαμπρῶς διὰ λαμπτήρων «Λούξ» καὶ ἐκεῖ ἦτο παρατεθειμένη τράπεζα μαιάνδρου ἀποτελοῦσα σχῆμα Γ ἵνα παρακαθήσωσιν οἱ ὑπερδιακόσιοι φιλοξενούμενοι.

Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Τραπέζης ἔλαβον θέσεις οἱ κ. κ. Πρόξενοι τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὁ πλοίαρχος κ. Κανάρης οἱ βουλευταὶ κ. κ. Εὐαγγ. Χατζηϊωάνου μετὰ τῆς ἀξιοτ. κυρίας του καὶ Θ. Θεοδότου, ὁ Δήμαρχος Λάρνακος κ. Ν. Δ. Θεμιστοκλέους καὶ ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Λευκωσίας καὶ ὁ πρώην βουλευτὴς κ. Μ. Γ. Νικολαΐδης, καὶ ἐφεξῆς οἱ ξενιζόμενοι ἐθελονται ὧν οἱ στοῖχοι ἐξετείνοντο καὶ ἔξωθι εἰς τὸν περίβολον.

Εὐνόητος εἶνε ἡ ὄρεξις πάντων μετὰ μακρὰν πορείαν καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῶν πινακίων, ἅτινα ταχέως κενούμενα καὶ ταχέως πάλιν ἐπληροῦντο λιτῆς ἀλλὰ δαψιλοῦς τροφῆς καὶ αἱ βαυκάλεις Κυπριακοῦ ἀνθοσμίου συνεχῶς ἐπληροῦντο κενούμεναι, μεχρισοῦ κατηυνάσθη ἡ πρώτη ἔντασις τῆς πείνης καὶ ἤρχισε διαχυνομένη ἡ φαιδρότης καὶ ἡ εὐθυμία.

Τὸ πρῶτον ποτήριον ἤγειρεν ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου Στρατηλάτου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὁ κ. Θ. Θεοδότου. Ὁ Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. *Bryois* ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἑνώσῃ εἰς τὴν Βασιλικὴν καὶ τὴν ἐξ ὀνόματος τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας πρόποσιν καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Γαλλ. ἔθνους νὰ ἐγείρῃ τὸ ποτήριον αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν συνδαιτημόνων οἱ στρατιῶται ἔψαλον τὸ στρατιωτικὸν ᾆσμα **«εἰς τὸν μέγαν ἡμῶν Κωνσταντῖνον».**

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀδαμίδης ὑπομιμνήσκει ἐγείρων τὸ ποτήριον «ὅτι ἡ χαρμόσυνος αὕτη τελετὴ γίνεται ὑπὸ τὴν σκέπην μεγάλου καὶ εὐγενοῦς ἔθνους μεγάλα πάντοτε ὠφελήσαντος τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ συντελέσαντος εἰς τὴν σταθερὰν αὔξησιν καὶ κραταίωσιν αὐτοῦ.

«Ἡ Κύπρος ὑπάρχει πολύτιμος ἐθνικὴ παρακαταθήκη ὑπὸ τὸ ἔνδοξον βρεττανικὸν Σκῆπτρον καὶ αἱ μεγάλαι καὶ εὐγενεῖς καὶ ἔνδοξοι παραδόσεις τούτου δικαίως πληροῦσι μεγάλων καὶ χρηστῶν ἐλπίδων τὸν Κυπριακὸν λαόν. Διὰ τοῦτο ἐγείρει τὸ ποτήριον ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰνδικῆς **Γεωργίου Ε'.**»

Ὁ Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. *Bryois* φέρων μικρὰν ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ θυλακίου τοῦ ἐπενδύτου του καὶ ἀπὸ φύσεως ἐνθουσιώδης καὶ εὐφραδὴς ἐγείρων τὸ ποτήριον ζητεῖ τὴν ἄδειαν ἵνα «ἐκφράσῃ διὰ πολλοστὴν φορὰν τὸν θαυμασμόν του πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν ἡρωϊσμὸν καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν ἐνθουσιασμόν του ὅτι ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρακάθηται μετὰ τῶν Κυπρίων στρατιωτῶν οἵτινες διεκρίθησαν πανταχοῦ κατὰ τὰς ἐνδόξους μάχας δύο πολέμων. Μετὰ χαρᾶς ἐγκαρδίου διαβλέπει τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἐπικράτησιν αὐτοῦ πάλιν εἰς τὰς ὡραίας κλασικὰς χώρας ἃς ἐπλήρωσε δόξης διὰ μακρῶν αἰώνων καὶ αἰσθάνεται ὅτι διερμηνεύει τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους τὴν εἰλικρινῆ καὶ θερμὴν εὐχὴν προπίνων ὑπὲρ τοῦ γενναίου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος». Τὰ ποτήρια συγκρούονται καὶ οἱ στρατιῶται ᾄδουσι πολεμικὸν ᾆσμα τῶν ἐφόδων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Κυπρίων ἐθελοντῶν λοχαγὸς κ. **Ν. Φυσεντζίδης** ἐγείρων τὸ ποτήριον λέγει:

«Καθήκον μου θεωρῶ νὰ εὐχαριστήσω ἀπὸ καρδίας τὸν ἐντιμ. Πρόξενον τῆς φίλης Γαλλίας διὰ τὸ δίκαιον ἐγκώμιον εἰς τοὺς Κυπρίους στρατιώτας. Οἱ παρακαθήμενοι, ὡς βλέπετε, στρατιῶται εἶνε σεμνοὶ ὡς παρθένοι καὶ φαίνονται ἀγνοοῦντες τί ἔπραξαν καὶ τίνα ἔχουσιν αὐτοὶ ἀξίαν, καὶ ἔχουσιν αὐτοὶ μεγάλην ἀξίαν, ἀναγνωρισθεῖσαν παρ' ἐκείνων οἵτινες ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσωσιν αὐτὴν ἐξ ἀμέσου ἀντιλήψεως. Ὁ **«ἥρως τῶν ἡρώων»** ὡς ἀπεκάλεσε τὸν ἀθάνατον Βελισσαρίου ὁ μέγας ἡμῶν Στρατηλάτης Βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τοῦ 1378 τῇ 17 Ἰουλίου ὅτε ἐφώνει: **«Ἐμπρὸς»** πρὸς τοὺς εὐζώνους καὶ ἐφαίνοντο οὗτοι διστακτικοί, ὁ ἀθάνατος ἥρως ἐφώνησε τότε ἀγωνιῶδες: «Ποῦ εἶνε οἱ Κύπριοι!» Ἐμπρὸς Κύπριοί μου!» Καὶ τεσσαράκοντα Κύπριοι ἐξετινάχθησαν πρὸς τὸ ἐμπρὸς ὡς λέοντες ἐπὶ τὴν λείαν αὐτῶν ὁ κάθεκτοι καὶ ἐκ τῶν τεσσαράκοντα ἔπεσον οἱ 37 καὶ ἐπέζησαν τρεῖς. Τοὺς Κυπρίους ἠκολούθησαν ἄλλοι γενναῖοι καὶ τὸ ὕψωμα ἐκυριεύθη καὶ ἐδόθη ἡ νίκη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Εὐχαριστεῖ διὰ τὰς φιλόφρονας καὶ τιμητικὰς ἐκφράσεις τοῦ ἐντίμου προξένου τῆς μεγάλης καὶ εὐγενοῦς Γαλλίας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὡς στρατιώτης καὶ αὐτὸς μετ' εὐγνωμοσύνης ἀνομολογεῖ τὴν εὐεργετικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπίδρασιν τῆς γαλλικῆς ὀργανωτικῆς στρατιωτ. ἀποστολῆς, ἥτις παρεσκεύασε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν πρὸς τὰς μεγάλας καὶ λαμπρὰς νίκας. Ἡ Ἑλλὰς ἔσται πάντοτε εὐγνώμων πρὸς τὴν ἀείποτε φίλην καὶ προστάτιν αὐτῆς Γαλλίαν καὶ πρὸς τὸν γενναῖον γαλλικὸν στρατὸν ὑπὲρ οὗ προσκαλεῖ τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς παρισταμένους νὰ κενώσωσι τὰ ποτήρια.»

Ἀτυχῶς ἡ Φιλαρμονικὴ διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τῆς παρουσίας τοῦ Γάλλου προξένου, δὲν εἶχε πρόχειρον τὴν «Μασσαλιώτιδα» καὶ οἱ συνδαιτυμόνες ἠρκέσθησαν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἀνευφημίας. Οἱ στρατιῶται εὐθυμοῦντες ἤδη ᾄδουσιν ᾄσματα στρατιωτικὰ ἀναμιμνήσκοντα εἰς αὐτοὺς τὰς κρισίμους καὶ ὑψηλὰς στιγμὰς τῶν τρομερῶν ἐφόδων καθ' ἃς ἐνέβαλλον τὸν πανικὸν εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ κατελάμβανον ὀχυρώματα δι' ἄλλους στρατοὺς ἀπόρθητα

Τὸ γοργὸν τοῦ ρυθμοῦ καὶ τὸ ἀρρενωπὸν μέλος τῶν ᾀσμάτων φαίνονται κεντρίζοντα τὸν ἐνθουσιώδη Γαλάτην ὅστις καὶ πάλιν ἐγείρεται.

«Δὲν θὰ εἴπω λόγον ρητορικὸν ἀλλὰ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδηλῶ τὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδίαν μου αἰσθήματα καὶ τὰ μεταβαίνοντα τὴν ψυχήν μου ἰδανικὰ κατὰ τὰς ὡραίας ταύτας στιγμάς. Ἀπὸ Λάρνακος μέχρις ἐδῶ ζῶ ὑπὸ τὴν γοητείαν ὑψηλοῦ μαγευτικοῦ περιβάλλοντος, ἐν ὁρίζοντι ὑπερκοσμίῳ, διότι ὅ,τι βλέπω καὶ ἀντιλαμβάνομαι περὶ ἐμὲ εἶνε ὑπεράνθρωπον καὶ ἀφάνταστον. Ἐπλεύσαμεν ἐπὶ σκάφους τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ ὁ ἄξιος καὶ τετιμημένος ἔκγονος μεγάλου καὶ ἐνδόξου ναύτου, τοῦ πυροπλητοῦ Κανάρη παρὰ τῷ ὁποίῳ ἡ εἰλικρινὴς εὐγένεια ἐξαίρει ἔτι μᾶλλον τὴν ναυτικήν του δεινότητα καὶ ἡ ἀρρενωπὴ μορφή του ἀναπαριστᾷ τὴν γενεὰν ἐκείνην τῶν ἡμιθέων.

«Ἔβλεπον ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ σκάφους νὰ κυματίζῃ παρὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἡ Γαλλικὴ σημαία καὶ ἠσθανόμην τοὺς πλαταγισμοὺς αὐτῶν ἐνδυμένους εἰς ἐναρμόνιον ὕμνον καὶ ὑψηλὴν μελῳδίαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμόν. Ἀπὸ τῆς Ἀμμοχώστου μέχρι Λευκωσίας τὴν ἡρωϊκὴν φάλαγγα ταύτην ἔσπευδον νὰ χαιρετίσωσι καὶ ἀσπασθῶσι πλῆθη πυκνὰ πολιτῶν καὶ χωρικῶν ἵνα διαδηλώσωσι τὸν θαυμασμὸν αὐτῶν, καὶ εἰς πάντας τοὺς σταθμοὺς σύνηντῶμεν ἐνθουσιώδεις διαδηλώσεις, αἵτινες ἀπετέλουν τὴν ὡραιοτέραν καὶ εἰλικρινεστέραν ἐκδήλωσιν τοῦ φλέγοντος τὰ Κυπριακὰ στήθη πατριωτισμοῦ.

«Ἐδῶ ἔμως ἐν Λευκωσίᾳ, εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ ἱστορικὴν ταύτην πόλιν τὴν ἐπισπωμένην τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων καὶ τῶν ἱστορικῶν, ἥτις ὅμως εἶνε πάντοτε νέα καὶ ἀκμαία, ὅ,τι εἶδον ἀδυνατῶ νὰ ἐκφράσω καὶ ὅ,τι ἐγένετο ἦτο ἀληθῆς ἀποθέωσις. Ἡ Λευκωσία ἀποτελεῖ τὸ λαμπρὸν κορύφωμα τῆς ὡραίας καὶ ἐνθουσιώδους Κύπρου καὶ συγκεντροῖ τὴν εὐγένειαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν ὁλοκλήρου τῆς νήσου.

«Προπίνω ὑπὲρ τῆς ὡραίας καὶ ἐνθουσιώδους Λευκωσίας καὶ τῆς Κυπριακῆς φιλοπατρίας.»

Αἱ ζητωκραυγαὶ κατὰ τὴν μετάφρασιν καὶ τὰ χειροκροτήματα ἔσειον τὸ μέγαρον ὅλον τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐκορυφώθη.

Ὁ κ. Θ. Θεοδότου ἐγείρει πρόποσιν γαλλιστὶ ὑπὲρ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Πουαγκαρὲ ὅστις τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν ἀνέδειξεν ὑπόθεσιν τῆς Γαλλίας καὶ καθ' ἕλον τὸν διπλωματικὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων καὶ κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτικὴν Συνδιάσκεψιν ἰσχυρῶς ὑπερήσπισε καὶ ἐπροστάτευσε τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια τῆς Ἑλλάδος ἅτινα ἄλλοι ἠθέλησαν νὰ παραβιάσωσι καὶ λακπατήσωσιν.

«Τὴν ἱκανοποίησιν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων μέχρι τοῦδε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν κυρίως εἰς τὴν διπλωματικὴν περίνοιαν καὶ τὸ φιλοδίκαιον τοῦ ὑπερόχου καὶ πρώτου τῆς μεγάλης Γαλλίας πολίτου τοῦ κ. Πουαγκαρὲ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου μετ' εὐγνωμοσύνης ἐγείρω τὸ ποτήριον».

Ζήτω ὁ Πουαγκαρέ! Ζήτω ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία! ἀντήχησαν ὡς βρονταὶ ἀπὸ τοῦ στόματος πάντων καὶ οἱ στρατιῶται ᾄδουσι νέον πολεμικὸν ᾆσμα.

Ἐν τέλει ὁ βουλευτὴς Λάρνακος-Ἀμμοχώστου καὶ τραυματίας πολεμιστὴς τοῦ Μπιζανίου κ. Εὐάγγελος Χατζηϊωάννου συνθέτει ἀληθῆ ὕμνον εἰς τὸν ἡρωισμὸν τῶν Κυπρίων στρατιωτῶν καὶ εἰς τὴν φλογερὰν φιλοπατρίαν αὐτῶν καὶ ἐξαίρει τὸ ὑπέροχον πολεμικὸν ἔργον αὐτῶν, καὶ δὲν βλέπει πῶς εἶναι δυνατὸν λαὸς τοιούτους ἀποστείλας ἥρωας εἰς τὴν γιγαντομαχίαν τοῦ 1912-13 θὰ ἀνεχθῇ νὰ παραμείνῃ ἀκμὴ ὑπὸ ξένον ζυγόν.

«Ἡ διασπορὰ τῶν ἡρώων τούτων ἀνὰ τὴν νῆσον θὰ μεταδώσῃ νέας φλέγας πατριωτικοῦ πυρὸς οἵτινες ταχέως θὰ διασπάσωσι τῆς ξενοκρατίας τὰ δεσμὰ καὶ ὡς ὁ φοῖνιξ ἐν μέσῳ αὐτῶν θὰ ἀναγεννηθῇ ἡ ἐθνικὴ ἀνὰ τὴν Κύπρον ἐλευθερία».

Παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ διέκοπτον συχνὰ τὸν εὐφραδῆ ρήτορα καὶ τὸ τέλος τῆς ὡραίας καὶ ὑψηλῆς προσφωνήσεως ἐκάλυψαν βροντώδεις ἀνευφημίαι.

Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ ἐκόσμησε καὶ τὴν πομπὴν τῆς παρελάσεως καὶ τὸ συμπόσιον, δι' ὃ καὶ τὰς μεγίστας ὀφείλει ἡ ἡμετέρα πόλις εὐχαριστίας.

Περὶ τὴν 10 ἑσπερινὴν οἱ ἐπίσημοι ξένοι μετὰ τῶν ἡμετέρων ἀπῆλθον εὐχαριστήσαντες τοὺς πάντας καὶ προεπέμφθησαν ἐνθουσιωδῶς, τὸ δὲ συμπόσιον διήρκεσε μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Οἱ στρατιῶται ἐν τέλει ἔστησαν ἑλληνικὸς χορὸς ἐν τῷ γραφ. περιβόλῳ τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς καὶ ἔψαλλον ᾄσματα τῶν μαχῶν καὶ τῶν παλαιτέρων εὐκλεῶν χρόνων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ὁ κ. Δήμαρχος Λευκωσίας ἐπανελθὼν τῇ ἐπιούσῃ ἔσπευσε νὰ διαβιβάσῃ ἐξ ὀνόματος τοῦ Δήμου οὗ προΐσταται καὶ τῆς Κύπρου ἀπάσης νὐχαριστήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον διὰ ἀπονεμηθείσας ὑπὸ τῆς Α. Ἐξοχότητος ἐξαιρετικὰς τιμὰς ἐν Πειραιεῖ καὶ τὰς πολλὰς εὐκολίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου καὶ οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἀπέστειλαν τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

Πουαγκαρὲ

Πρόεδρον Δημοκρατίας

Εἰς Παρίσιον.

Ἕλληνες Κύπριοι συνελθόντες εἰς πανηγυρικὰς καὶ πολυπληθεῖς συγκεντρώσεις ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπανόδου ἐθελοντῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἀνευφήμησαν ζωηρῶς φιλελευθέραν Γαλλίαν, ἥτις ἐπροστάτευσε τὰ δίκαιά μας καὶ ἀπευθύνουσι πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα μετὰ σεβασμοῦ εὐγνώμονας προσαγορεύσεις.

Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου
καὶ Βουλευταὶ Ἕλληνες.

Ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας-Κηρυνείας κ. Θ. Θεοδότου διεβίβασε τηλεγραφικῶς εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Βενιζέλον ἐπὶ ἀπονεμηθείσαις τιμαῖς εἰς Κυπρίους ἐθελοντὰς, πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι Γάλλον Πρόξενον κ. *Byrois* διερμηνεύων τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Κύπρου ἐπὶ τῇ συμμετοχῇ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ εἰς τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἑορτὴν καὶ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Πρακτορεῖον ἀναγγέλλον τὴν ἀποθεωτικὴν ἐν Κύπρῳ δεξίωσιν τῶν Κυπρίων ἐθελοντῶν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΕΞΙΩΣΙΝ

Εἰς τοὺς στρατιώτας ἡ Ἐπιτροπεία ἐφρόντισε νὰ παρέχῃ πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ἄνεσιν καὶ πάντες οἱ πολῖται συμπεριεφέρθησαν πρὸς αὐτοὺς μετὰ τῆς ὀφειλομένης τιμῆς καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἐν τῷ ἐξοχικῷ καφενείῳ «Ἀκρόπολις» εἰς ἁμάδας τῶν ἐθελοντῶν παρεσχέθη φιλοξενία πρόθυμος καὶ ἀφιλοκερδὴς τῇ ἐπιούσῃ Τρίτῃ.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ
ΕΝ ΤΩι ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΩι "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Τῇ 7.30' μ. μ. τῆς π. Τετάρτης ἐν τῷ λαμπρῷ σωματείῳ τούτῳ ἐγένετο θερμὴ καὶ ἐνθουσιώδης δεξίωσις ὑπό τε τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ πλήθους συμπολιτῶν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κυπριακοῦ ἐθελοντικοῦ σώματος τὸν λοχαγὸν κ. Ν. Φυσεντζίδην καὶ τοὺς περιλειπομένους ἐν τῇ πόλει στρατιώτας.

Τὸν κ. λοχαγὸν προσεφώνησεν ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀναγνωστηρίου κ. Ν. Καταλᾶνος, ἀπήντησε δὲ συγκεκινημένος καὶ ἐνθουσιώδης ὁ κ. Φυσεντζίδης. Τὰ ἀνταλλαγέντα θὰ παραθέσωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ, ἐλλείψει χώρου ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ. Προσεφέρθη μετὰ τοῦτο ζοῦθος εἰς ἅπαντας τοὺς στρατιώτας καὶ ἐγένοντο θερμαὶ καὶ ἐνθουσιώδεις προπόσεις, ἐπεσφραγίσθη δὲ ἡ σύντομος καὶ ἐνθουσιαστικὴ δεξίωσις διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου, ψαλέντος ἐν χορῷ ὑπὸ πάντων τῶν παρισταμένων.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΠΡΟΠΟΜΠΗ

— Ἀληθὴς ἀποθέωσις.

— Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς Πειραιᾶ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΙΣ

Ἀθῆναι 12)25.—Θὰ μείνῃ ὄντως ἀλησμόνητος ἡ χθεσινὴ προπομπὴ τῶν ἀναχωρησάντων διὰ τῶν ἀτμοπλοίων «Εὐθύμιος» καὶ «Φιλίνης» ἡρωϊκῶν τέκνων τῆς μεγαλονήσου Κύπρου, τὰ ὁποῖα μὲ ὑπέρμετρον προθυμίαν προσέτρεξαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς μεγάλης Πατρίδος.

Τὴν 5 1)2 μ. μ. κατῆλθον διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ εἰς τὸν Πειραιὰ ὑπερχίλιοι ἐθελονται Κύπριοι οἱ ὁποῖοι, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κύπριον Ἕλληνα λοχαγὸν κ. Νέαρχον Φυσεντζίδην καὶ μὲ τὴν μουσικὴν τῆς φρουρᾶς προπορευομένην ἐξεκίνησαν ἐκ τοῦ σταθμοῦ καὶ διὰ τῆς ἀκτῆς Μιαούλη κατέλησαν εἰς τὴν προβλῆτα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅπου εὑρίσκοντο πλευρισμένα τὰ ἐπίτακτα ἀτμόπλοια «Φιλίνης» καὶ «Εὐθύμιος».

Ἐκ τοῦ σταθμοῦ συνώδευσε τοὺς ἐθελοντὸς ἄπειρον πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον μὲ ἀληθῆ φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ, μὲ σημαίας καὶ μὲ παταγώδη χειροκροτήματα τοὺς προέπεμψε μέχρι τῶν ἀτμοπλοίων. Ἐν ἀκαρεῖ ὁλόκληρος ἡ παραλιακὴ λεωφόρος καὶ ὁ χῶρος τῆς προβλῆτος ἐπληρώθη ἀσφυκτικῶς κόσμου ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὁ ὁποῖος ἔσπευδε μὲ πλήρες συναίσθημα τῆς ἀδελφότητος νὰ προπέμψῃ τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς πατρίδος μας. Εἰς τὸν συναγερμὸν προσετέθησαν καὶ αἱ σειρῆνες τῶν ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ναυλοχούντων ἀτμοπλοίων καὶ οὕτω ἀπετελέσθη ἀληθὲς πανδαιμόνιον.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων τῆς μεγαλονήσου ὑπὸ τὴν πρόκειρον καὶ ἐπιβλητικὴν προπομπὴν τοῦ Πειραϊκοῦ πλήθους, ἔφθασε μέχρι συγκινήσεως, πολλοὶ δὲ τούτων ἐθεάθησαν κλαίοντες.

—Κάθοδος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπιβίβασιν τῶν Κυπρίων ἐθελοντῶν κατῆλθε δι' αὐτοκινήτου ὁ κ. Πρωθυπουργὸ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Την ἑσπέραν τοῦ π. Σαββάτου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς **Ἀνυψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ** ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» ἐτελέσθη τὸ προαγγελθὲν **Πολιτικὸν Μνημόσυνον** ὑπὲρ τῶν ἐνδόξως πεσόντων ἡρώων κατὰ τὸν διττὸν κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων πόλεμον.

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν ἡρώων ἠγείρετο κενοτάφιον ἐφ' οὗ ὑψοῦτο μέλας μέγας Σταυρὸς καὶ ἄνωθεν ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς καὶ ὄπισθεν μέλαν καταπέτασμα καὶ ἐμπροσθεν ἡ ἀετόφορος Αὐτοκρατορικὴ σημαία καὶ τὰ πολεμικὰ λάβαρα τοῦ Βυζαντιακοῦ στρατοῦ. Αἱ αἴθουσαι τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐπληρώθησαν κόσμου καὶ κατὰ τὴν 8.30' παρῆλθον ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ. **Ν. Καταλάνος** ὅστις εἶπεν ἐπιμνημόσυνον λόγον.

Ἀνέπτυξε τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἱστορικὴν σημασίαν τῆς **Ἀνυψώσεως τοῦ Σταυροῦ** καὶ τὴν διὰ τῶν αἰώνων σπουδαίαν ἐπίδρασιν αὐτῆς ἐπί τε τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ αἰσθήματα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Πῶς τὸ ἔμβλημα τῆς ἀτιμώσεως καὶ τῆς ἀσθενείας ἀπέβη ὁ ἔλεγχος τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ, καὶ συνέδεσε τὰ παλαιὰ καὶ τὰ σύγχρονα ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ τρόπαια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὀφειλόμενα εἰς τὴν φλόγα τῆς εὐσεβείας πρῶτον καὶ τῆς φιλοπατρίας δεύτερον ἡν ἄσβεστον διατηρεῖ ἡ ἐθνικὴ ἱστορία καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, προέτρεψε δὲ τὴν Ἑλληνίδα νεότητα ἵνα μηδέποτε ἀφήσῃ νὰ σβεσθῇ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἡ ἱερὰ αὕτη φλὸξ ἥτις διετήρησαν ἐν τῇ ζωῇ τὴν φυλὴν ἡμῶν καὶ κατὰ τοὺς μᾶλλον δυσχειμέρους αἰῶνας καὶ τώρα πάλιν ἀπεργάζεται νέας ἐθνικὰς μεγαλουργίας.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΚΟΝ ΤΥΠΤΡΑΜΜΑ

ΕΘΕΛΟΤΥΦΛΩΣΙΣ ΚΡΙΤΟΥ

Ἐξεδόθη πρό τινος σύγγραμμα γαλλιστὶ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*L'Irredentisme Hellenique*». (Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλελευθερία). Περὶ τοῦ συγγράμματος τούτου ὁ κριτικὸς τοῦ φιλολογικοῦ παραρτήματος τῶν «Τάϊμς» ποιεῖται κρίσεις καὶ εἰς τὴν Κύπρον ἀναφερομένας τοιάσδε:

«Τὸ βιβλίον τοῦ κ. *Vellay* δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐγχειρίδιον τοῦ στρατευομένου Ἑλληνισμοῦ. Πλέον τούτου, εἶνε ἔκθεσις τῆς θεωρίας ὅτι ὁ Ἕλλην εἶνε καλλίτερος τοῦ βαρβάρου καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κυριαρχία πρέπει ἡμέραν τινὰ νὰ ἀποβῇ ὅμορος μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Μέγα μέρος τοῦ βιβλίου ἀφιεροῦται εἰς στατιστικὰς καὶ εἰς ἐπιχειρήματα βασιζόμενα ἐπ' ἐκείνων ἐπὶ ζημίᾳ Βουλγάρων, Ἀλβανῶν καὶ Τούρκων ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ ἀναμφιβόλως πολλοὶ ἤδη ἐξφκειώθησαν πρὸς τὰς ὑπερθετικὰς βεβαιώσεις του καὶ τὰς πολιτικὰς προγνώσεις του εἰς ἄκρον φιλελληνικοῦ χαρακτῆρος, καθόσον πλεῖσται τούτων ἐνεφανίσθησαν ἐν τῷ τύπῳ, οἴκοι καὶ ἐν τῇ ξένῃ. Τὰ μάλιστα, ὅμως, ἐνδιαφέροντα σημεῖα ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς ἀναγνώστας τῆς χώρας ταύτης (τῆς Ἀγγλίας) εἶνε τὰ ἀφιερωμένα κεφάλαια εἰς τὴν Κύπρον.

Ὁ συγγραφεὺς εἶνε ἀσυνήθως αἰσιόδοξος περὶ τούτου καὶ ἀναγινώσκει τὸν νόημα εἰς τὰς ἁπλουστάτας πράξεις καὶ λόγους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Νήσῳ ταύτῃ ὥστε σχεδὸν νὰ παραπλανᾶται. Θεωρεῖ ὡς συμπέρασμα ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ Κύπρος πρέπει νὰ μεταβιβασθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα **προφανῶς ἐπειδὴ ἀριθμός τις τῶν κατοίκων θορυβεῖ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως.** Ὁ κ. *Velay* δὲν θεωρεῖ ὅτι ἡ κυριότης τῶν Τουρκων ἐπὶ τῆς Κύπρου ἢ ἡ διακυβέρνησις αὐτῆς ὑπὸ τῆς Μ. Βρετανίας ἔχει τι νὰ κάμῃ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, διότι ὡς ἀκρότατος φιλέλ. εἶνε κεχρωματισμένος μετ' ἀνεπιεικείας ὅπου τα δίκαια ἢ οἱ πόθοι λαοῦ τινος ἔχουσι τὴν ἀτυχίαν νὰ μὴ σχετίζωνται πρὸς ἑλληνόφρονα ἢ δυθόδοξον. **Ἐπλανήθη ἐπὶ πλέον ὡς πρὸς τὴν γλωσσικὴν καθαρότητα τῆς λαλουμένης γλώσσης ὑπὸ τῶν Κυπρίων.**

Σ. Σ. Κ. Φ. Εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τοῦ ἐν Ὀξφόρδῃ Κυπρίου καθηγητοῦ κ. Σ. Μενάρδου, ὅστις ἔδει πρὸ πολλοῦ νὰ πείσῃ τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος περὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης γλώσσης τῶν Κυπρίων

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Αἱ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ τῆς ἡμετέρας νήσου κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι 30 Ἰουνίου (ν.ἡ.) 1913 τρίμηνον ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ προηγουμένου ἔτους ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1/4—30/6	1912	£ 162,157
» »	1913	» 171,535

ΕΞΑΓΩΓΗ

1/4—30/6	1912	£ 168,868
» »	1913	» 157,470

ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΔΕΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ

Πολλοὶ τῶν Κυπρίων ἐθελοντῶν ἀποροῦσι διερωτῶντες τίνα θέσιν εἶχε μεταξὺ τούτων ἐν Ἀθήναις ὁ Ἅγ. Κιτίου καὶ διατί ἠξίωσε νὰ τεθῇ πρὸ αὐτῶν κατὰ τὴν παρέλασιν.

Ἀρχηγοὺς οἱ ἥρωες οὗτοι ἀνέχονται μόνον τοὺς συμπολεμιστὰς αὐτῶν καὶ συμπαθόντας ἐν ταῖς κακουχίαις καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις τοῦ πολέμου, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν εὐμαρῶν Ξενοδοχείων ἐξερχόμενοι ἵνα ἐπιδειχθῶσι πρὸ τῶν ἡρώων γίνονται κατάθλιοι ὅτι μακρὰν πάσης κακουχίας καὶ παντὸς κινδύνου ἐπιζητοῦσι τὴν ἐπίδειξιν καὶ κάρπωσιν ψήμης ἀναλώματιν ἄλλων.

Τοῦτο δικαίως προσβάλλει τὰ αἰσθήματα ἐκείνων οἵτινες καὶ ἡρωϊκῶς ἠγωνίσθησαν καὶ πάνταχοῦ προϋκινδύνευσαν καὶ ἀποκρούουσι πᾶσαν ἐκμετάλλευσιν τῶν θυσιῶν αὐτῶν παρ' οἱωνδήποτε.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΑΡΑΘΑΣΣΗΣ ΕΝ ΠΕΔΟΥΛΑ:

Τὸ φιλόπολι Κοινὸν μετὰ δικαίας εὐχαριστήσεως θὰ μάθῃ ὅτι ἐξησφαλίσθη ἡ συνέχισις καὶ λειτουργία τῆς νεοσυστάτου ἐν Πεδουλᾷ **Ἑλληνικῆς Πρακτικῆς Σχολῆς Μαραθάσσης**, τῆς ὁποίας τὸ προσωπικὸν συνεπληρώθη ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Λ. Σταυρίδου, τοῦ ἀριστοβαθμίου δημοδιδασκάλου κ. Ξενοφ. Ἰωαννίδου καὶ τοῦ ἀγγλομαθοῦς κ. Χρ. Χριστοφίδου, κεκτημένων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς τὴν διδασκαλίαν πρακτικῶν γεωπονικῶν γνώσεων, καὶ ἐμπορικῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς γλώσσης διὰ τοὺς ἀρχαρίους ἔτι μαθητὰς αὐτῆς.

Πάντως ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη Σχολὴ οὐ μόνον περισσοτέρας καὶ χρησιμοτέρας θὰ παρέχῃ γνώσεις εἰς τοὺς τροφίμους αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν φρόνημα θὰ ἐνισχύῃ καὶ θὰ ἐξυψώνῃ ἀντιδρῶσα εὐεργετικῶς κατὰ τῆς κοσμοπολιτικῆς ἐπιδράσεως τῆς ἀγγλοκρατουμένης Σχολῆς Μιτσῆ.

Τοῦτο κάλλιστα ἠννόησαν οἱ νεήμανες καὶ φιλοπάτριδες κάτοικοι Μαραθάσης, οἵτινες ἀπόφασιν ἔχουσι νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὴν ἀντὶ πάσης θυσίας.

Οἱ μέχρι τῆς π. Τετάρτης ἐγγραφέντες μαθηταὶ ἀνῆλθον εἰς 33 μαθητὰς ἐκ Μαραθάσης προβλέπεται δὲ ὅτι διπλάσιοι τούτων θὰ προσέλθωσιν ἐκ τῶν ἀπωτέρων χωρίων, ὥστε ἡ Σχολὴ Μιτσῆ νὰ κλείσῃ ἐλλείψει μαθητῶν, οὐδὲ πρέπει νὰ φοιτήσωσιν εἰς αὐτὴν Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι μαθηταὶ ἐφόσον διαχειρίζονται αὐτὴν ἄγγλοι καὶ διευθύνει ὁ κ. Νιούχαμ οὗτινος εἰς πάντας τυγχάνουσι οἱ ἐπιδιωκόμενοι σκοποί.

ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΜΕΝΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ

Μετὰ τοῦ ἐθελοντικοῦ σώματος ἀφίκοντο καὶ ὁ τραυματίας τοῦ Κιλκὶς κ. Θεόδ. Σαββίδης ἐκ Λευκωνίκου, τοῦ Πατριωτικοῦ Ὁμίλου, ὁ τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς καὶ μετασχὼν πασῶν τῶν μαχῶν ἀπὸ Πρεβέζης μέχρι Τζουμαγιᾶς κ. Δωρόθεος Καρολίδης ἐκ Λαπήθου, ὁ φοιτητὴς τῆς Νομικῆς κ. Ι. Κολιανδρῆς μετασχὼν ὅλων τῶν μαχῶν κατὰ βουλγάρων μέχρι Τζουμαγιᾶς καὶ ὁ κ. Παντελῆς Γ. Παντελίδης ἐκ Βαρωσίων ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου καταλιπὼν τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θέσιν του καὶ μετασχὼν ὅλων τῶν μαχῶν τῶν δύο πολέμων.

Διὰ τοῦ συμβατικοῦ δὲ τῆς π. Πέμπτης ἀφίκετο ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Μαυραντώνης καταταχθεὶς ὡς ὁπλίτης εἰς τὸ ἀνεξάρτητον Κρητικὸν Σύνταγμα καὶ ἐθελουσίως ἐκτεθεὶς εἰς πάντας τὰς κακουχίας καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ ἁπλοῦ στρατιώτου.

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Γραφεῖον Παιδείας.
10ῃ Σεπτεμβρίου 1913.

Πρὸς τὰς Χωριτικὰς Ἐκπαιδευτικὰς Ἐπιτροπείας καὶ τοὺς Διδασκάλους,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς ὅτι διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὸν σχηματισμὸν Σχολικῶν Κήπων ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Μέγας Ἀρχοστὴς ἔχει ἐξουσιοδοτήσει τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα νὰ παράσχῃ βοήθειάν τινα, ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὰ χωρία ἐκεῖνα ἅτινα ἐγκρίνονται ὡς κατάλληλα ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος, ἐὰν ἡ Χωριτικὴ Ἐπιτροπεία θελήσῃ νὰ ἐξεύρῃ τὸν ἀναγκαῖον χῶρον γῆς καὶ ὕδωρ διὰ σχολικὸν κῆπον, καὶ ὁ Διδάσκαλος θελήσῃ ν' ἀναλάβῃ μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ, τότε τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα θέλει στείλῃ κατάλληλον πρόσωπον διὰ νὰ ὁδηγήσῃ καὶ θέλει προμηθεύσῃ δωρεὰν τὰ ἀναγκαῖα ἀμπελεία, φυτὰ σπόρους, καὶ χημικὸν λίπασμα.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ Συμβούλιον ἐπὶ πλέον ἐνέκρινεν ὅτι ὅπου ἤθελεν ἱδρυθῇ σχολικὸς κῆπος εἰμπορεῖ μερικαὶ ὧραι, μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἐπόπτου τῶν Σχολείων, νὰ ὁρισθῶσι διὰ τὴν ἐν τῷ κήπῳ πρακτικὴν διδασκαλίαν.

Ἐὰν θορήσητε νὰ ἐπωφεληθῆτε τοῦ μέτρου τούτου πρέπει νὰ στείλητε ἔγγραφον αἴτησιν μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Γεωργίας.

Φ. Δ. ΝΙΟΥΧΑΜ,
Ἀρχιεπόπτης τῶν Σχολείων.

Τῇ π. Τετάρτῃ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν πλήρης ἡμερῶν ὁ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ΛΑΔΑΣ)

ἔγκριτος συμπολίτης καὶ χρηστὸς καὶ ἐνάρετος πρεσβύτης δυνηθεὶς νὰ ἀποκαταστήσῃ ἀρίστα τὰ ἴδια τέκνα καὶ νὰ ἴδῃ εὐτυχοῦντας ἐκγόνους.

Ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς τῇ ἐπιούσῃ Πέμπτῃ καὶ στέφανοι κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ του τιμητικοὶ παρά τε τῶν ἰδίων τέκνων καὶ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Ἐν Παλουριωτίσσῃ ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν ὁ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΛΑΝΝΑΚΟΥ

χρηστὸς καὶ ἐνάρετος πρεσβύτης καὶ σύζυγος καὶ πατὴρ φιλόστοργος πατὴρ δὲ τοῦ παρὰ τῷ Παγκυπρίῳ εὐπαιδεύτου καθηγητοῦ κ. Ἰ. Γ. Ἰωαννίδου. Ἡ κοινότης Παλουριωτίσσης ἐν εἰλικρινεῖ πένθει καὶ μετὰ τιμῆς ἐκήδευσε τὴν σορόν του καὶ προέπεμψε μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας του.

Ὑπὲρ τῶν μεταστάντων πρὸς Κύριον ἐπικαλούμεθα τὴν θεῖαν ἐπιείκειαν καὶ συγγνώμην καὶ ὑπὲρ τῶν πενθούντων τὴν ἄνωθεν παρηγορίαν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Κυριακὴν 22αν Σεπτεμβρίου τελεῖται μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγ. Ἀντωνίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποθανόντος συζύγου μου **Γιάγκου Γ. Μουμτζῆ**, ἐφ' ᾧ καὶ παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι, ὅπως προσέλθωσιν ἐν τῷ ναῷ καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ χήρα
Ἑλένη Γ. Μουμτζῆ.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Αὔριον Κυριακὴν (22 τρέχοντος) καὶ ὥραν 4 μ.μ. εὐλογηθήσονται ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐνορίαν Φανερωμένης οἰκίᾳ τῶν μελλονύμφων οἱ γάμοι τῶν τέκνων ἡμῶν

ΜΑΡΙΑΣ ΧΡ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ
καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΤΙΡΙΜΟΥ

οὓς παρακαλεῖσθε ἵνα εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ 21 7βρίου 1913.

Οἱ γονεῖς

Ἑλένη Χρ. Χαραλαμπίδου
Χριστ. Χαραλαμπίδης
Δημήτριος Τιρίμος

ΣΗΜ. Πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων ἰδιαίτεραι προσκλήσεις ἐν Λευκωσίᾳ δὲν θὰ σταλῶσι καὶ ἡ παροῦσα θεωρηθήτω ὡς ἰδιαίτερα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἰωάννου διώροφος οἰκία τῆς Ἀδος Σιυλιανῆς Χρυσάφη ἐν ἡ τελευταίως κατῴκει ἡ ἀξ. οἰκογένεια Γ. Ἰακωβίδου.

Περιλαμβάνει 4 δωμάτια ἄνω. 4 κάτω, μαγειρεῖον, κῆπον καὶ πόσιμον ὕδωρ.

Πλειότεραι πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῖς κ. κ. χ' Σταυρῆ Γεωργίου καὶ Υἱῷ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Τὸ πλῆρες κείμενον τῶν προπόσεων τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Πουαγκαρὲ καὶ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Κων)τίνου κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Παρισίους τῇ 8)21 Σεπτεμβρίου 1913.

Η ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΓΚΑΡΕ

Κατὰ τὸ πέρας τοῦ προγεύματος ὁ κ. Πουαγκαρὲ ἤγειρε τὴν ἀκόλουθον πρόποσιν:

Μεγαλειότατε,

«Ἀπευθύνων πρὸς τὴν Ὑμετ. Μεγαλειότητα, τὰς ἁρίστας εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἀφίξει ὑμῶν, χαίρω ὅτι δύναμαι ν' ἀνανεώσω τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς Γαλλίας πρὸς τὸ εὐγενὲς Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἐνώπιον τοῦ Σεβαστοῦ Ἡγεμόνος του. Οὐδὲν ἐκ τῶν θιγόντων τὸν γενναῖον Ἑλληνικὸν λαὸν ἀφῆκε τὴν Γαλλίαν ἀδιάφορον. Ἡ Γαλλία ἐχαιρέτισε πόλαις μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἐνδόξον ἀναγέννησιν τῆς μητρὸς τοῦ νέου πολιτισμοῦ, καὶ παρηκολούθησεν ἔκτοτε μεθ' ὑϊκῆς ὑπερηφανείας τὰς ταχείας προόδους τὰς ἐπιτευχθείσας ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς καρτερικῆς ἐνεργείας της. Ἡ Γαλλία ἠσθάνθη εὐχαρίστησιν, ὅτι ἠδυνήθη τῇ παρακλήσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἐντολὴν τοῦ ν' ἀγρυπνήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο προσφάτων πολέμων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμοεθνῶν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Ἡ Γαλλία ἠθρύνθη ἰδοῦσα συσφιγγομένους μεταξὺ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν τοὺς στενοὺς τῆς συναδελφότητος δεσμοὺς καὶ ἐχειροκρότησε τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὰς ἐπιτυχίας τῶν λαμπρῶν στρατευμάτων τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Ἡ Γαλλία συνεμερίσθη τὰς θλίψεις ὅπως τὰς χαρὰς σας, καὶ χθὲς ἔτι ἐθρήνησε μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ μετὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος, τὴν σκληρὰν ἀπώλειαν τοῦ Μονάρχου, τῆς πιστῆς φιλίας τοῦ ὁποίου ἔλαβε πεῖραν καὶ ὅστις πρὸ ἔτους μόλις μὲ ηὐχαρίστει τόσον εὐμενῶς ὁ ἴδιος διὰ τὴν ἐνεργὸν συμπάθειαν ἧς τότε ἡ Γαλλία εἶχε δώσει εἰς αὐτὸν ἐπανειλημμένας ἀποδείξεις. Παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ Γαλλία, τῆς ὁποίας τὰ αἰσθήματα εἰσὶν ἀναλλοίωτα, παραμένει εἰλικρινὴς καὶ ἀσφαλὴς φίλη τῆς Ἑλλάδος ὅπως ὑπῆρξε πάντοτε.

Ἐγείρω τὸ κύπελλον πρὸς τιμὴν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ προπίνω ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Ἑλλάδος».

Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ Βασιλεὺς ἀντεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ ὑμᾶς κύριε Πρόεδρε, ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἃς ἀπηυθύνατέ μοι ἐπὶ τῇ ἀφίξει μου, καὶ διὰ τοὺς εὐγλώττους λόγους διὰ τῶν ὁποίων μοὶ ὑπεμνήσατε τὰ αἰσθήματα τῆς ἀναλλοιώτου ἀγάπης, ἣν τὸ ὑμέτερον εὐγενὲς ἔθνος ἐπέδειξε πάντοτε διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ καθ' ἐμὲ εἶμαι εὐτυχὴς ἐκφράζων εἰς τὸν πρῶτον ἄρχοντα τῆς Δημοκρατίας τὴν θερμήν μου εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν πολύτιμον ὑποστήριξιν, ἣν ἡ Γαλλία δὲν ἔπαυσε παρέχουσα εἰς τὰς διεκδικήσεις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἐνδόξων ἀγώνων εἰς οὓς ἀπεδύθη, περιλαμβανομένων καὶ τούτων.

Εἰς τὰς εὐτυχεῖς ὅσον καὶ εἰς τὰς δυστυχεῖς ἡμέρας τῆς ἱστορίας του, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος συνήντησε πάντοτε τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἀρωγὴν τοῦ μεγάλου Γαλλικοῦ ἔθνους. Ἐσχάτως ἔτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο πολέμων, ἡ Γαλλία ἀπεδέχθη γενναιοφρόνως τὴν φροντίδα νὰ ἐπαγρυπνήσῃ καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὁμοεθνῶν μου, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν σοβαρώτατα ζητήματα προέκυψαν, ἀφορῶντα τὰ ζωτικώτατα τῆς Ἑλλάδος συμφέροντα, ἡ Γαλλία ἡ ἀεί ποτε πρόθυμος εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ζητημάτων δικαιοσύνης καὶ ἐλευθερίας, ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἀμυνθῇ ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ μου. Χάρις εἰς τὴν ἀδιάλειπτον πρόνοιαν τοῦ ἀειμνήστου πατρός μου, οὗτινος ἐμνήσθητε διὰ λόγων, οἵτινες βαθέως μὲ συνεκίνησαν, ἡ Ἑλλὰς παρὰ τὴν συρροὴν δυσχερειῶν ἐβάδισε τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ της.

Ἐν τῇ συναισθήσει τῆς δυνάμεως καὶ τῶν δικαίων της, ἡ Ἑλλὰς παρεκινδύνευσεν ἐπὶ τὴν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐξ οὗ ἐξῆλθε μεγαλειτέρα καὶ πλειότερον σεβαστή. Καὶ ἐν τῇ ὑπερτάτῃ ταύτῃ παρασκευῇ ἐπωφελήθη, ἅπαξ ἔτι τῆς ἀρωγῆς τῆς Γαλλίας. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας εὑρεσιτέχνησε νὰ τῇ παράσχῃ ἀποστολὴν ἀποτελουμένην ἐξ ὑπερόχων ἀξιωματικῶν πάντων τῶν ὅπλων, οἵτινες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στρατηγοῦ Ἔντοῦ, ἀπεδύθησαν εἰς τὸ ἔργον των, ἐν ἁρμονίᾳ τῇ, ἐν ζήλῳ πρὸς τὴν ἐργασίαν των, ἐν συναγωνιζόντι ἐνθουσιασμῷ εἰς οὓς ἰδιαιτέρως αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν ἀποτίων φόρον σεβασμοῦ.

Σᾶς παρακαλῶ κύριε Πρόεδρε, νὰ πιστεύσητε ὅτι μεγάλως ἐκτιμῶ τὰ αἰσθήματα τῆς ἐνεργοῦ συμπαθείας, ἧς τοσαῦτα δείγματα ἡ Γαλλία παρέσχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι ἀποδίδω ὑπερτάτην ἀξίαν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πατροπαραδότων δεσμῶν τῆς φιλίας τῆς ἑνούσης τοὺς δύο λαούς.

Ἐγείρω τὸ κύπελλον πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς κυρίας Πουανκαρὲ καὶ προπίνω ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ εὐτυχίας τῆς Γαλλίας».

Οἱ Δαιτυμόνες ὄρθιοι ἠκροάσθησαν τῶν δύο προπόσεων. Ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον μετὰ τὴν πρόποσιν τοῦ κ. Πουαγκαρὲ, καὶ τὴν Μασσαλιώτιδα μετὰ τὴν τοῦ Βασιλέως.

Κρίσεις διὰ τὰς προπόσεις.

Ὁ «Χρόνος» γράφει: Ἡ ἀνάμνησις ἣν ἡ Ἑλλὰς τηρεῖ τῆς πιστῆς φιλίας τῆς Γαλλίας ἀποτελεῖ μεγάλην δι' ἡμᾶς χαράν. Προσθέτει ὅτι ἡ Ἑλλὰς χάρις εἰς τὴν δεξιότητα τῆς πολιτικῆς της καὶ τὴν γενναιότητα τῶν στρατευμάτων της κατέστη μεγάλη μεσογειακὴ δύναμις. Ἡ νέα αὐτῆς σταδιοδρομία θέλει πολλαπλασιάσῃ τὰς συνεννοήσεις μεθ' ἡμῶν καὶ ἔχομεν τὴν ἀκράδαντον ἐλπίδα ὅτι θέλει συσφίγξει διὰ τῆς ἀμοιβαιότητος τῶν συμφερόντων, τοὺς δεσμοὺς οἵτινες τὴν ἑνοῦσι μεθ' ἡμῶν.

Πολλαὶ ἐφημερίδες ὁμολογοῦν ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπένειμε τὸ δίκαιον εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἤτο ἀδύνατον νὰ πράξῃ τι πλειότερον. Αἱ ἐφημερίδες φρονοῦσιν ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Πότσδαμ ἔληξε.

Ἡ «Πρωΐα» γράφει ὅτι τὸ μέλλον θὰ περιβάλῃ τὴν πρόποσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου διὰ πραγματικῆς μεγάλης σημασίας. Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» φρονεῖ ὅτι ἡ ἀδελφοσύνη μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος θὰ εἶνε εἰς τὸ μέλλον ἰσχυροτέρα παρὰ κατὰ τὸ παρελθόν.

Τὸ «Ἐξέλσιορ» γράφει ὅτι ἡ 8)21 Σεπτεμβρίου θὰ εἶνε ἡ εὐτυχεστέρα ἡμερομηνία ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἑλληνογαλλικῶν σχέσεων.

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

Η προέλασις τῶν Ἀλβανῶν εἰς Μοναστήριον.

Περὶ τῆς προελάσεως τῶν Ἀλβανῶν εἰς τὸ Σερβικὸν ἔδαφος ἐγνώσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 13 7βρίου αἱ ἑξῆς λεπτομέρειαι.

«Ἡ κατάληψις τῆς Δίβρης ἐγένετο τὴν Κυριακὴν 8 7βρίου. Οἱ Ἀλβανοὶ συμποσούμενοι εἰς 20—25 χιλ. ἐπέπεσαν αἰφνιδίως καὶ κατέσφαξαν μέρος τῶν κατοίκων, τοὺς δὲ ὑπολοίπους ἔτρεψαν εἰς φυγήν. Κατὰ τὴν ἐπέλασιν ἐχρησιμοποίησαν πυροβολικόν, ὅπερ ὁ Ἐσσὰτ πασᾶς εἶχε διαθέσει μετ' ἄλλων πυροβολικῶν κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Σκόδρας. Λέγεται ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπιδραμόντων ἦτο ὁ Ἐσσὰτ πασᾶς, δὲν ἐπεβεβαιώθη ὅμως τοῦτο. Ὁ Διοικητὴς Δίβρης Κίρκοβιτς μόλις κατώρθωσε νὰ σωθῇ παραλαβὼν τὸ κυβερνητικὸν ταμεῖον κατὰ τὴν φυγήν του δὲ εἰς Ἀχρίδα ἐπυροβολήθη ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν μεταξὺ Δί